

Llei 2/2023, de 20 de febrer, reguladora de la protecció de les persones que informin sobre infraccions normatives i de lluita contra la corrupció

BOE núm. 44, 21/02/2023

TEXT PUBLICAT

Vigència 13/03/2023 -

Preàmbul

I

La col·laboració ciutadana és indispensable per a l'eficàcia del dret. Aquesta col·laboració no només es manifesta en el compliment personal correcte de les obligacions que corresponen a cadascú, manifestació de la subjecció de tots els poders públics i de la ciutadania a la Constitució espanyola i a la resta de l'ordenament jurídic (article 9.1 de la Constitució espanyola), sinó que també s'estén al compromís col·lectiu amb el bon funcionament de les institucions públiques i privades.

La col·laboració ciutadana esmentada és un element clau en el nostre Estat de dret i, a més, es preveu en el nostre ordenament com un deure de qualsevol ciutadà quan presenciï la comissió d'un delicte, tal com recull la Llei d'enjudiciament criminal. Aquest deure, al servei de la protecció de l'interès públic quan aquest resulta amenaçat, s'ha de tenir en compte en els casos de col·lisió amb altres deures que preveu l'ordenament jurídic.

Així mateix, el nostre ordenament jurídic preveu la participació ciutadana en accions públiques amb la finalitat d'impulsar la investigació sobre actuacions contràries a la normativa urbanística, sobre activitats que puguin perjudicar el medi ambient o per evitar danys en el patrimoni historicoartístic. Aquests són altres exemples que tenen una llarga tradició en la legislació espanyola.

En el mateix sentit i coincidint amb l'impuls del dret de la Unió Europea, algunes regulacions sectorials, de manera especial en l'àmbit financer o de defensa de la competència, han incorporat instruments específics perquè els qui coneixen d'actuacions irregulars o il·legals puguin facilitar als organismes supervisors dades i informació útils. A més, la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, preveu la creació i el manteniment de sistemes d'informació a través dels quals es pugui posar en coneixement d'una entitat de dret privat, fins i tot

anònimament, la comissió, en el si d'aquesta o en l'actuació de tercers que contractin amb aquesta, d'actes o conductes que puguin ser contraris a la normativa general o sectorial que hi sigui aplicable.

D'altra banda, són molts els exemples d'actuacions cíviques que van advertir de l'existència de pràctiques irregulars i de corrupció que han permès impulsar investigacions que, amb la tramitació prèvia del procediment judicial establert legalment, han conclòs amb la imposició de la condemna penal corresponent per aquests comportaments.

No obstant això, també s'ha d'advertir que, a vegades, aquests comportaments cívics lloables han generat conseqüències penoses per als qui han comunicat aquestes pràctiques corruptes i altres infraccions, com són les pressions per part dels denunciats, per la qual cosa és indispensable que l'ordenament jurídic protegeixi la ciutadania quan mostra una conducta valenta d'utilitat pública clara. A més, és important assentar en la societat la consciència que s'ha de perseguir els qui violen la llei i que no se n'han de consentir ni silenciar els incompliments. Aquesta és la finalitat principal d'aquesta llei: protegir els ciutadans que informen sobre vulneracions de l'ordenament jurídic en el marc d'una relació professional.

També cal recordar que, en línia amb el corrent existent al món anglosaxó, que regula des de fa anys la protecció dels denominats «whistleblowers» –qui usa el xiulet per donar l'alerta–, algunes comunitats autònomes ja han regulat institucions que s'ocupen de rebre comunicacions de ciutadans que informen d'irregularitats. A títol d'exemple i sense perjudici de les autoritats creades per algunes entitats locals, s'ha de recordar que les comunitats autònomes de Catalunya, Valenciana, Illes Balears, Navarra, Principat d'Astúries o Andalusia han abordat la qüestió de la protecció dels denunciants, si bé la regulació ha estat parcial i centrada fonamentalment en la creació d'oficines o agències amb la funció específica de prevenir i investigar casos d'ús o destinació fraudulents de fons públics, aprofitaments il·lícits derivats d'actuacions que comportin conflictes d'interessos o ús d'informació privilegiada, o en general conductes contràries a la integritat; és a dir, han circumscrit aquesta legislació a l'àmbit públic, amb caràcter previ en alguns casos a la Directiva 2019/1937.

L'expressió «alertadors» s'ha acollit en alguns ordenaments com el francès. En la Directiva 2019/1937 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2019, relativa a la protecció de les persones que informen sobre infraccions del dret de la Unió, s'utilitza el terme «denunciants», i en aquesta llei s'ha optat per la denominació «informant».

Així mateix, s'ha optat per utilitzar els termes «informacions» i «comunicacions» indistintament, d'acord amb una redacció gramatical i sintàctica adequada, per evitar repeticions.

II

Amb l'aprovació d'aquesta llei s'incorpora al dret espanyol la Directiva (UE) 2019/1937 del Parlament

Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2019. Les diferències de tractament entre els diferents règims jurídics existents en els estats membres han generat dificultats a l'hora d'assegurar una aplicació coherent del dret europeu i perseguir-ne les infraccions. Per fer-ho, la Directiva esmentada regula aspectes mínims que han de satisfer les diferents vies d'informació a través de les quals una persona física que sigui coneixedora en un context laboral d'una infracció del dret de la Unió Europea pugui donar a conèixer l'existència d'aquesta infracció. En concret, obliga a comptar amb canals interns d'informació moltes empreses i entitats públiques perquè es considera, i així també s'ha inclòs en informes i estadístiques recollits durant l'elaboració del text europeu, que és preferible que la informació sobre pràctiques irregulars la conegui la mateixa organització per corregir-les o reparar com més aviat millor els danys. A més d'aquests canals interns, la Directiva exigeix la determinació d'altres canals d'informació, denominats «externs», amb la finalitat d'oferir als ciutadans una comunicació amb una autoritat pública especialitzada, la qual cosa els pot generar més confiança pel fet de dissipar-ne el temor de patir alguna represàlia en el seu entorn.

Aquests dos objectius clars de la Directiva, protegir els informants i establir les normes mínimes dels canals d'informació, s'incorporen al contingut d'aquesta Llei.

La Llei s'estructura en 68 articles, sis disposicions addicionals, tres disposicions transitòries i dotze disposicions finals.

III

El títol I precisa la finalitat i l'àmbit d'aplicació de la Llei.

La finalitat de la norma és protegir les persones que en un context laboral o professional detectin infraccions penals o administratives greus o molt greus i les comuniquin mitjançant els mecanismes que s'hi regulen.

Pel que fa al seu àmbit d'aplicació, a més de protegir els qui informin sobre les infraccions del dret de la Unió que preveu la Directiva del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2019, aquesta Llei abraça també les infraccions penals i administratives greus i molt greus del nostre ordenament jurídic.

S'ha considerat necessari, per tant, ampliar l'àmbit material de la Directiva a les infraccions de l'ordenament nacional, però limitat a les penals i a les administratives greus o molt greus per permetre que tant els canals interns d'informació com els externs puguin concentrar la seva activitat investigadora en les vulneracions que es considera que afecten amb més impacte el conjunt de la societat.

Així mateix, s'exclouen de l'àmbit d'aplicació material els supòsits que es regeixen per la seva normativa específica, això és, la que regula els mecanismes per informar sobre infraccions i protegir els informants previstos per lleis sectorials o pels instruments de la Unió Europea que enumera la part II de l'annex de

la Directiva (UE) 2019/1937.

La bona fe, la consciència honesta que s'han produït o es poden produir fets greus perjudicials, constitueix un requisit indispensable per a la protecció de l'informant. Aquesta bona fe és l'expressió del seu comportament cívic i es contraposa a altres actuacions que, per contra, és indispensable excloure de la protecció, com ara l'enviament d'informacions falses o tergiversades, així com les que s'han obtingut de manera il·lícita.

Juntament amb la descripció de l'àmbit objectiu d'aplicació, la Llei precisa l'àmbit subjectiu, això és, les persones que estan protegides davant possibles represàlies. Així, s'estén la protecció a totes les persones que tenen vincles professionals o laborals amb entitats tant del sector públic com del sector privat, les que ja han finalitzat la seva relació professional, voluntaris, treballadors en pràctiques o en període de formació, persones que participen en processos de selecció. També s'estén l'empara de la Llei a les persones que presten assistència als informants, a les persones del seu entorn que puguin patir represàlies, així com a les persones jurídiques propietat de l'informant, entre d'altres.

El títol II de la Llei conté el règim jurídic del sistema intern d'informació, que abraça tant el canal, entès com a bústia o via per a la recepció de la informació, com el responsable del sistema i el procediment. El sistema intern d'informació s'hauria d'utilitzar de manera preferent per canalitzar la informació, ja que una actuació diligent i eficaç en el si de la mateixa organització podria paralitzar les conseqüències perjudicials de les actuacions investigades. No obstant això, declarada aquesta preferència, l'informant pot elegir la via a seguir, interna o externa, segons les circumstàncies i els riscos de represàlies que consideri.

En aquest títol es dedica un primer capítol a les disposicions aplicables tant en el sector públic com en el privat.

La configuració del sistema intern d'informació ha de complir determinats requisits, entre d'altres, el seu ús assequible, les garanties de confidencialitat, les pràctiques correctes de seguiment, investigació i protecció de l'informant. Així mateix, és indispensable per a l'eficàcia del sistema intern d'informació la designació del responsable del seu funcionament correcte.

S'ha de destacar que es permet la comunicació anònima. Quan es traslladi una comunicació en el marc del sistema intern d'informació, que entri dins de l'àmbit d'aplicació de la Llei, s'ha d'aplicar la regla específica que conté aquesta Llei quant a la possibilitat de presentació i tramitació de comunicacions anònimes. La Directiva estableix com a principi el deure general de mantenir l'informant en l'anonimat. Ara bé, aquest pilar essencial de la norma europea s'exceptua quan bé una norma nacional preveu revelar-lo o bé se sol·licita en el marc d'un procés judicial, la qual cosa passa moltes vegades, i el jutgador argumenta la necessitat de conèixer la identitat de qui va denunciar, per garantir el dret de defensa del denunciat. Així, en el considerant 34 s'assenyala: «Sense perjudici de les obligacions vigents de disposar

la denúncia anònima en virtut del dret de la Unió, ha de ser possible per als estats membres decidir si es requereix a les entitats jurídiques dels sectors privat i públic i a les autoritats competents que acceptin i segueixin denúncies anònimes d'infraccions que entrin en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Directiva».

I a l'article 6.2 s'estableix: «Sense perjudici de l'obligació vigent de disposar de mecanismes de denúncia anònima en virtut del dret de la Unió, aquesta Directiva no afecta la facultat dels estats membres de decidir si s'exigeix o no a les entitats jurídiques dels sectors privat o públic i a les autoritats competents acceptar i seguir les denúncies anònimes d'infraccions».

De conformitat amb l'article 9.1.e), també es preveu «el seguiment diligent quan així ho estableixi el dret nacional pel que fa a les denúncies anònimes».

En aquest sentit, una opció de política legislativa, fruit dels models comparats en l'àmbit internacional i europeu, ha estat, igual que en la normativa de protecció de dades personals, regular les informacions anònimes i protegir la persona que les comunica.

Una fita essencial en l'admissió de la denúncia anònima la constitueix la Convenció de les Nacions Unides contra la corrupció, feta a Nova York el 31 d'octubre de 2003, que estableix en l'article 13.2: «Cada Estat part ha d'adoptar mesures apropiades per garantir que el públic tingui coneixement dels òrgans pertinents de lluita contra la corrupció que esmenta aquesta Convenció i ha de facilitar l'accés a aquests òrgans, quan escaigui, per a la denúncia, fins i tot anònima, de qualssevol incidents que es puguin considerar constitutius d'un delict tipificat d'acord amb aquesta Convenció».

El Consell de la Unió Europea, en la Decisió de 25 de setembre de 2008, en nom de la llavors Comunitat Europea, va aprovar la Convenció de les Nacions Unides contra la corrupció.

Així mateix, en àmbits sectorials de la Unió Europea és necessari destacar l'article 5.1 del Reglament (UE, EURATOM) núm. 883/2013 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de setembre de 2013, relatiu a les investigacions efectuades per l'Oficina Europea de Lluita contra el Fraud (OLAF) i pel qual es deroga el Reglament (CE) núm. 1073/1999, que disposa que «el director general pot iniciar una investigació quan hi hagi una sospita suficient, que també es pot basar en informació proporcionada per una tercera part o per informació anònima, que s'ha incorregut en frau, corrupció o una altra activitat il·legal en detriment dels interessos financers de la Unió».

Cal destacar que l'antic òrgan assessor de la Comissió Europea en matèria de protecció de dades, el Grup de Treball de l'Article 29 (GT29), en el Dictamen 1/2006, relatiu a l'«aplicació de les normes sobre protecció de dades de la UE als sistemes interns de denúncia d'irregularitats en els àmbits de la comptabilitat, els controls i les qüestions d'auditoria, la lluita contra la corrupció i els delictes financers i bancaris», establia com a regla general que el denunciant s'havia d'identificar, però també hi havia la possibilitat de rebre i tramitar denúncies anònimes en determinades circumstàncies.

Com es pot observar, des de les institucions de la Unió Europea s'ha apostat sense embuts per la possibilitat de l'acceptació i el seguiment de les denúncies anònimes. A aquests efectes, es pot accedir a una eina de «denúncia anònima» d'irregularitats per ajudar la Comissió Europea a descobrir càrtels i altres infraccions antimonopoli i sobre aquestes pràctiques anticompetitives prohibides per la normativa de competència de la Unió Europea, que causen danys considerables a l'economia europea.

Pel que fa a la normativa vigent en l'àmbit nacional, són diversos els àmbits en què ja s'ha regulat la possibilitat de denúncies anònimes. Al setembre de 2018, a través del Reial decret llei 11/2018, de 31 d'agost, es va introduir a la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, l'article 26 bis actual, en què es regulen els procediments interns de comunicació d'incompliments potencials (canals de denúncies internes) perquè els seus empleats, directius o agents puguin comunicar, fins i tot anònimament, informació rellevant sobre possibles incompliments d'aquesta Llei, la seva normativa de desplegament o les polítiques i els procediments implantats per donar-hi compliment, comesos en el si del subjecte obligat.

En un altre àmbit, l'esmentada Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, estableix en l'article 24.1: «És lícita la creació i el manteniment de sistemes d'informació a través dels quals es pugui posar en coneixement d'una entitat de dret privat, fins i tot anònimament, la comissió en el seu si o en l'actuació de tercers que facin contractes amb aquesta d'actes o conductes que puguin ser contraris a la normativa general o sectorial que li sigui aplicable».

Amb anterioritat i en àmbits diversos s'havia reconegut la possibilitat de presentar anònimament denúncies: a la Llei orgànica 12/2007, de 22 d'octubre, del règim disciplinari de la Guàrdia Civil, es preveu la possibilitat que la denúncia anònima pugui donar lloc almenys a l'inici d'una «informació reservada». D'altra banda, la Fiscalia General de l'Estat, en la Circular 4/2013, de 30 de desembre, sobre les diligències d'investigació, actualitza la consideració sobre les denúncies anònimes. Assenyala que, encara que les denúncies en principi han de complir els requisits que preveu la Llei d'enjudiciament criminal per ser tingudes com a tals, l'incompliment d'algun d'aquests requisits no n'ha de comportar la inadmissió si s'estan posant de manifest fets constitutius de delictes perseguibles d'ofici amb aspectes de versemblança. La iniciació per posada en coneixement d'altres autoritats o organismes públics és cada vegada més freqüent.

La consolidació essencial, no obstant això, la conté la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, tal com s'ha indicat amb anterioritat, en concret en l'article 24.1.

Aquests canals de denúncies, mitjançant l'anonimat, han col·laborat a instituir un instrument essencial per a la «compliance» d'una empresa i han estat fonamentals per poder rebre denúncies greus que d'una altra manera les persones treballadores i els col·laboradors no s'atrevirien a assenyalar per temor

de represàlies en cas de ser identificats.

Algunes comunitats autònomes igualment han estès la seva protecció a les denúncies anònimes i han establert canals per a la seva recepció.

La Llei diferencia l'extensió de l'obligació de configurar aquests canals interns en l'àmbit de les organitzacions privades de les que pertanyen al sector públic.

En l'àmbit privat, seguint la previsió de la Directiva, estan obligades a configurar un sistema intern d'informació totes les empreses que tinguin més de cinquanta treballadors. En els grups d'empreses és la societat dominant la que pot implantar els principis i les polítiques que inspirin l'organització del sistema per a l'organització i la coordinació adequades dels canals en cadascuna de les entitats que en formen part.

Sent conscients del cost que aquesta nova càrrega pugui generar en les empreses, la Llei admet que les que superin la xifra de cinquanta treballadors i en tinguin menys de dos-cents cinquanta puguin compartir mitjans i recursos per a la gestió de les informacions que rebin, i l'existència de canals propis en cada empresa sempre ha de quedar clara.

No obstant això, independentment del nombre d'empleats, s'obliga a disposar d'un sistema intern d'informació tots els partits polítics, sindicats, organitzacions empresarials, així com les fundacions que en depenguin, sempre que rebin fons públics per al seu finançament. La raó d'aquesta exigència s'empara en el paper constitucional singular que tenen aquestes organitzacions tal com proclamen els articles 6 i 7 de la Constitució espanyola, com a manifestació del pluralisme polític i vehicle de defensa i protecció dels interessos econòmics i socials que els són propis, respectivament. L'existència de casos de corrupció que han afectat algunes d'aquestes organitzacions incrementa la preocupació entre la ciutadania pel funcionament recte de les institucions, per la qual cosa és indispensable exigir a aquestes organitzacions una actitud exemplar que assenti la confiança en elles de la societat, ja que d'això en depèn en bona mesura el funcionament adequat del sistema democràtic. D'aquí ve l'obligació que es configuri, independentment del nombre de treballadors, un sistema intern d'informació per tallar amb rapidesa qualsevol indicatiu d'infracció penal o administrativa greu o molt greu contra l'interès general. La generalització d'un sistema intern d'informació facilita l'erradicació de qualsevol sospita de nepotisme, clientelisme, malbaratament de fons públics, finançament irregular o altres pràctiques corruptes.

En relació amb el sector públic, la Llei ha estès en tota la seva amplitud l'obligació de disposar d'un sistema intern d'informació. En conseqüència, han de configurar aquest sistema les administracions públiques, siguin territorials o institucionals, les autoritats independents o altres organismes que gestionen els serveis de la Seguretat Social, les universitats, les societats i fundacions pertanyents al sector públic, així com les corporacions de dret públic. En el mateix sentit, també s'imposa comptar amb un sistema intern d'informació a tots els òrgans constitucionals i de rellevància constitucional, així com

els esmentats en els estatuts d'autonomia.

Com s'adverteix, preocupa que totes les institucions, organismes i altres personificacions que exerceixen funcions públiques tinguin un sistema eficaç per detectar les pràctiques irregulars que descriu aquesta norma, sense que a aquests efectes sembli rellevant la mida de l'entitat o l'àmbit territorial en què exerceixi les seves competències.

Així, si bé és cert que la Directiva atribueix als estats membres la decisió de dispensar d'algunes obligacions els municipis de menys de deu mil habitants, aquesta Llei no preveu aquesta excepció. En conseqüència, atenent la necessitat d'oferir un marc comú i general de protecció dels informants, de no facilitar esclatxes que puguin danyar greument l'interès general, s'estén a tots els municipis l'obligació de comptar amb un sistema intern d'informació. Ara bé, aquesta obligació s'acompanya de certes precisions amb la finalitat de facilitar-ne el compliment als municipis la població dels quals no superi els deu mil habitants. La Llei permet que aquests municipis puguin compartir mitjans per a la recepció d'informacions amb altres administracions que exerceixin les seves competències a la mateixa comunitat autònoma. Aquesta possibilitat no eximeix que cada administració local tingui un responsable del seu sistema intern d'informacions.

En tot cas, s'ha d'insistir que es considera adequat que cada municipi compti amb el seu propi sistema intern d'informació i per això es destaca l'assistència que poden prestar altres administracions territorials.

D'altra banda, es preveu que la gestió material del sistema intern d'informació es faci mitjançant modalitats de gestió indirecta, si bé l'atribució per part de les administracions territorials a un tercer de la gestió del sistema intern d'informació requereix que acreditin la insuficiència de mitjans propis per poder dur a terme la funció.

Convé destacar que la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), aplicable amb caràcter bàsic a tots els procediments administratius, estableix que qualsevol comunicació de fets que puguin constituir una infracció s'ha de considerar una denúncia (article 62.1 LPAC).

El títol III de la Llei regula el canal extern d'informació. La Directiva 2019/1937 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2019, reconeix encertadament que un dels factors principals que desencoratgen els informants potencials és la falta de confiança en l'eficàcia de les comunicacions. Per això, la norma europea imposa als estats membres l'obligació d'establir canals de comunicació externa adequats, de manera que la seva actuació estigui presidida pels principis d'independència i autonomia en la recepció i el tractament de la informació sobre les infraccions.

Dotar d'independència i autonomia el canal o els canals de comunicació externa exigeix garantir

l'exhaustivitat, la integritat i la confidencialitat de la informació, impedir-hi l'accés pel personal no autoritzat i permetre un emmagatzematge durador d'aquesta.

Amb la finalitat de donar compliment als objectius perseguits per la Unió Europea i aprofundir en la protecció de l'informant, aquesta Llei procedeix a la implementació d'un canal extern la gestió del qual correspon a l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, que preveu el títol VIII.

Es considera beneficiós que l'habilitació del canal esmentat, com a mitjà complementari del canal intern, es canalitzi a través de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, i se'l doti, així, de les garanties d'independència i autonomia que exigeix la norma europea.

El títol III aborda de manera sistemàtica la regulació específica del canal extern davant el qual poden informar les persones físiques a les quals es refereix l'article 3 de la Llei, sigui directament o bé amb posterioritat a la formulació d'informació prèvia davant el canal intern. Després de detallar el procediment de recepció de les comunicacions, que es poden portar a terme de manera anònima o amb reserva de la identitat de l'informant, i de la seva forma, escrita o verbal, l'articulat de la norma aborda el tràmit d'admissió, en el qual, després d'una anàlisi preliminar, es decideix sobre la seva admissió a tràmit, inadmissió motivada si hi concorre alguna de les causes taxades que a aquest efecte es preveuen, comunicació immediata al Ministeri Fiscal si la conducta pot ser constitutiva de delictes o remissió a una altra autoritat o organisme que pugui ser competent per a la tramitació de la comunicació.

Admesa a tràmit la comunicació, comença la fase instructora, que culmina mitjançant l'emissió d'un informe per l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant. Emès l'informe, l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant pot acordar l'arxivament de l'expedient; l'inici del procediment sancionador, sense perjudici de posar els fets en coneixement del Ministeri Fiscal si, malgrat no apreciar inicialment indicis que els fets puguin revestir el caràcter de delictes, resulta així del curs de la instrucció, o de la Fiscalia Europea quan resultin afectats els interessos financers de la Unió Europea, si s'escau, o la tramesa de la informació a una altra autoritat o organisme competent, si així escau. En línia amb la Directiva 2019/1937, s'ha considerat adequat que el termini per a la realització de les investigacions i per donar resposta a l'informant no es dilati més de l'estrictament necessari, raó per la qual el termini per finalitzar aquesta fase d'instrucció no pot ser superior a tres mesos.

Finalment, cal destacar que la resolució que adopti l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, no pot ser objecte de cap recurs, ni administratiu ni jurisdiccional, sense perjudici de la possible impugnació de la resolució que posi fi al procediment sancionador que es pugui incoar arran de les investigacions dutes a terme.

S'ha de tenir en compte que l'informant, pel fet de comunicar l'existència d'una infracció penal o administrativa, no té la condició d'interessat, sinó de col·laborador amb l'Administració. De manera que

les investigacions que porti a terme tant en el marc del sistema intern d'informació del sector públic com en el marc del procediment que desenvolupa l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, s'iniciïn sempre d'ofici i de conformitat amb el procediment que estableix l'LPAC.

Així mateix, el títol III preveu el conjunt de drets i garanties que té l'informant en el procediment de comunicació externa davant l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, i l'exigència de revisió dels procediments de recepció i seguiment d'informacions, i així es dona compliment al manament de la Directiva.

Finalment, convé destacar la possible implantació de canals externs d'informació per part de les comunitats autònomes. La gestió dels canals externs esmentats l'han d'assumir autoritats independents autonòmiques anàlogues a l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, la competència de les quals es pot estendre tant a les informacions sobre infraccions que, compreses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, es cometin en l'àmbit de les entitats del sector públic autonòmic i local del territori de la comunitat autònoma corresponent com a les relatives a incompliments imputables a entitats del sector privat que produeixin efectes únicament en el territori de la comunitat autònoma esmentada.

El títol IV conté disposicions comunes a les comunicacions internes i externes, en línia amb el capítol V de la Directiva 2019/1937 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2019. S'hi regula l'obligació de proporcionar informació adequada de manera clara i fàcilment accessible sobre els canals de comunicació interna i externa, com a mitjà i garantia per a un millor coneixement dels canals que estableix aquesta Llei.

El títol V s'ocupa de la revelació pública. Els informants que utilitzen els cursos interns i externs compten amb un règim específic de protecció davant les represàlies. La protecció a qui fa una revelació pública, amb condicions, s'assenta, entre altres causes, en les garanties i la protecció que ofereix l'opinió pública en el seu conjunt emparant qui mostra una actitud cívica a l'hora d'advertir davant possibles infraccions penals o administratives greus o vulneracions de l'ordenament jurídic que danyen l'interès general, així com en la protecció de les fonts que mantenen els periodistes.

Hi ha situacions en què és convenient protegir també aquestes persones, i la Llei, seguint les directrius europees, precisa les condicions que hi han de concórrer per estendre el règim de protecció; així, per exemple, la protecció esmentada es preveu quan els cursos interns i externs no han funcionat o quan s'adverteix una amenaça imminent per a l'interès general, com ara un abocament molt tòxic o altres riscos contaminants.

En aquest sentit, s'hi destaca que la mateixa Directiva, en els considerants 45 i 46, atorga un reconeixement especial als supòsits de protecció relacionats amb els drets a la llibertat d'informació i al periodisme d'investigació, que en el nostre ordenament es reconeixen constitucionalment. Així, el considerant 45 declara que «La protecció davant represàlies com a mitjà de salvaguardar la llibertat

d'expressió i la llibertat i el pluralisme dels mitjans de comunicació s'ha d'atorgar tant a les persones que comuniquen informació sobre actes o omissions en una organització ("denúncia interna") o a una autoritat externa ("denúncia externa") com a les persones que posen aquesta informació a disposició del públic, per exemple, directament a través de plataformes web o de xarxes socials, o a mitjans de comunicació, càrrecs electes, organitzacions de la societat civil, sindicats o organitzacions professionals i empresarials». Per la seva banda, el considerant 46 al·ludeix a la importància dels denunciants com a fonts importants per als periodistes d'investigació i crucial per salvaguardar la funció de guardià que el periodisme d'investigació exerceix en les societats democràtiques.

El títol VI regula el règim del tractament de dades personals que derivin de l'aplicació d'aquesta Llei.

L'article 17 de la Directiva imposa que qualsevol tractament de dades personals fet en aplicació d'aquesta s'ha de fer de conformitat amb el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades) i amb la Directiva (UE) 2016/680. En aquest mateix sentit, aquesta Llei disposa que els tractaments de dades personals s'han de regir pel que estableixen el Reglament esmentat i la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals.

Fins ara, l'article 24 de la Llei orgànica esmentada regulava la creació i el manteniment de sistemes d'informació interns. El contingut del precepte esmentat s'ha incorporat a aquesta Llei, però era necessari completar les previsions que incloïa fins ara la Llei orgànica a fi d'estendre-les també als tractaments de dades que es portin a terme en els canals de comunicació externs i en els supòsits de revelació pública. Així mateix, i d'acord amb el que estableix l'article 6 del Reglament general de protecció de dades, escau indicar els títols que fan lícit el tractament de dades personals. Els tractaments s'entenen necessaris per al compliment d'una obligació legal quan s'hagin de portar a terme en els supòsits en què sigui obligatori disposar d'un sistema intern d'informació i en els casos de canals de comunicació externs, mentre que es presumeixen vàlids a l'empara del que estableix l'article 6.1.e del Reglament general de protecció de dades quan aquell sistema no sigui obligatori o el tractament es porti a terme en l'àmbit de la revelació pública que regula el títol V. S'hi indica, així mateix, que, en cas que la persona investigada exerceixi el dret d'oposició al tractament de les seves dades personals, s'entén que hi ha motius legítims imperiosos que legitimen continuar el tractament esmentat, tal com permet l'article 21.1 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016.

La Llei també regula determinades condicions especials en relació amb els tractaments de dades a fi de garantir plenament el dret a la protecció de dades i en particular la identitat dels informants i de les persones investigades per la informació subministrada. La preservació de la identitat de l'informant és una de les premisses essencials per garantir l'efectivitat de la protecció que persegueix aquesta Llei. Per

això s'exigeix que es garanteixi en tot moment. En aquesta línia, es disposa que la dada de la identitat de l'informant mai no ha de ser objecte del dret d'accés a dades personals i es limita la possibilitat de comunicació d'aquesta identitat només a l'autoritat judicial, el Ministeri Fiscal o l'autoritat administrativa competent i s'exigeix que en tot cas s'hi impedeixi l'accés de tercers. D'altra banda, s'exigeix que les entitats obligades a disposar d'un sistema intern d'informació, els tercers externs que, si s'escau, el gestionin i l'Autoritat Independent de Protecció de Dades, AAI, així com les que, si s'escau, es constitueixin, comptin amb un delegat de protecció de dades.

El títol VII constitueix, com ja s'ha anticipat, l'eix de la Llei, les mesures de protecció per emparar les persones que mantenen una actitud cívica i de respecte democràtic pel fet d'alertar sobre infraccions greus que danyen l'interès general. S'ha d'aconseguir que ningú no estigui acovardit davant futurs perjudicis. Per això, la primera mesura és la declaració contundent de prohibir i declarar nul·les les conductes que es puguin qualificar de represàlies i s'adoptin dins dels dos anys següents a ultimar les investigacions. En aquest sentit, la Llei ofereix diversos supòsits, sense cap ànim exhaustiu, que mostren conductes intolerables envers els informants: resolució de contractes, intimidacions, tracte desfavorable, danys reputacionals, etc.

La necessitat de garantir la bona aplicació de l'ordenament fa que quedin sense efecte qualssevol clàusules o disposicions contractuals que impedeixin o pretenguin limitar el dret o la capacitat d'informar, com ara clàusules de confidencialitat o disposicions que reflecteixen renunciïes expresses; així com que s'eximeixi de responsabilitat davant l'obtenció d'informació rellevant o que s'inverteixi la càrrega de la prova en els processos que iniciï per exigir la reparació de danys. En fi, els informants han de comptar amb el suport necessari de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, perquè les mesures de protecció que estableix aquesta Llei siguin eficaces.

Però les mesures de protecció no es dirigeixen només a favor dels informants. També les persones a les quals es refereixen els fets relatats en la comunicació han de comptar amb una protecció singular davant el risc que la informació, fins i tot amb aspectes aparents de veracitat, s'hagi manipulat, sigui falsa o respongui a motivacions que el dret no pot emparar. Aquestes persones mantenen tots els seus drets de tutela judicial i defensa, d'accés a l'expedient, de confidencialitat i reserva d'identitat i la presumpció d'innocència; en fi, dels mateixos drets de què gaudeix l'informant.

Els avantatges i l'eficàcia que han demostrat els programes de clemència en certs àmbits sectorials han portat a incloure una regulació en què es precisen les condicions concretes per a la seva aplicació correcta.

El títol VIII regula l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI.

Una societat avançada democràticament ha de protegir adequadament les persones que comuniquin les irregularitats de les quals tinguin coneixement en el seu entorn laboral o professional i les publicitin,

la qual cosa permet, d'aquesta manera, als poders públics actuar i poder posar fi a l'activitat il·lícita advertida quan aquesta afecti l'interès general. I és una qüestió de lideratge avançar en aquesta línia, com fa la Directiva 2019/1937 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2019, que és objecte de transposició mitjançant aquesta Llei.

Només hi ha una protecció adequada de l'anomenat «whistleblower» si, en primer lloc, hi ha no solament el deure de comunicar conductes il·lícites de les quals tingui coneixement, sinó, a més, un sistema que permeti canalitzar les informacions, la qual cosa implica la implementació, per part de les entitats públiques i privades, de canals que permetin a qui entra en contacte amb l'organització revelar la informació de què disposa i que pugui constituir un il·lícit susceptible d'afectar l'interès general. Aquest canal intern d'informació al qual hem fet referència en paràgrafs anteriors ha de garantir, si volem que surtin a la llum els comportaments reprovables, la confidencialitat de l'informant, en tot cas, i és aconsellable preveure'n, a més, l'anonimat. No hi ha millor manera de protegir el qui informa que garantint-ne l'anonimat.

Aquest canal intern d'informació s'ha de complementar amb un canal extern, és a dir, amb la possibilitat que qui conegui el fet susceptible de ser comunicat d'acord amb aquesta norma pugui acudir a una autoritat pública que, amb totes les garanties, tingui constància del fet sobre el qual s'ha informat i procedeixi a investigar-lo i, si s'escau, pugui col·laborar amb el Ministeri Fiscal quan apreciï que el fet objecte de la comunicació és constitutiu de delictes.

Garantir una protecció adequada de l'informant exigeix, en compliment de la Directiva 2019/1937 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2019, que Espanya disposi d'un marc normativoinstitucional complet amb el qual donar resposta eficaç a la necessitat de protecció dels qui informen sobre infraccions de l'ordenament jurídic que afecten o menyscaben l'interès general.

Una resposta normativa adequada i eficaç aconsella articular de manera conjunta i, per tant, mitjançant la utilització del mateix instrument normatiu, el nou règim jurídic aplicable a la protecció de l'informant i el curs institucional idoni que en garanteixi la plena operativitat.

El considerant 64 de la Directiva 2019/1937 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2019, deixa al criteri prudent dels estats membres determinar quines autoritats són competents per rebre la informació sobre infraccions que entrin en l'àmbit d'aplicació d'aquesta i seguir adequadament les denúncies.

Entre les diferents alternatives que ofereix el nostre ordenament intern es considera idoni acudir a la figura de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, com a pilar bàsic del sistema institucional en matèria de protecció de l'informant. La seva particular naturalesa i encaix institucional en el sector públic permet canalitzar satisfactòriament el conjunt de funcions que la Directiva atribueix a les autoritats competents de cada Estat membre. Entre les diverses possibilitats obertes en el repte

d'afrontar eficaçment la transposició de la Directiva, el caràcter independent i l'autonomia de què gaudeixen aquest tipus d'ens del sector públic es consideren la millor manera d'instrumentar l'engranatge institucional de la protecció de l'informant, excloent-ne altres alternatives amb menys independència del poder executiu i permetent, en definitiva, que sigui una entitat de nova creació la que garanteixi la funcionalitat del sistema, una entitat independent de qui la nomena i de l'Administració pública, que atengui, en l'exercici de les seves funcions, criteris de naturalesa tècnica.

D'altra banda, el caràcter específic de la matèria fa igualment aconsellable que les funcions que la Directiva atribueix a les autoritats competents siguin exercides per una autoritat de nova creació sense possibilitat d'acudir a altres de ja existents dins del sector públic. A més, és determinant, als efectes de la creació d'una nova autoritat, l'articulació, en compliment de la Directiva, d'un canal extern d'informació que complementa els canals interns (tant en el sector privat com en el públic). És d'un interès especial que sigui una entitat que sota un règim especial d'autonomia i amb un marcat caràcter tècnic i especialitzat en la matèria sigui l'encarregada de portar i gestionar el canal extern esmentat.

El que s'ha exposat fins ara, unit al conjunt de funcions que la Directiva obliga a assumir les autoritats competents en matèria de protecció a l'informant i juntament amb d'altres que van més enllà del contingut de la norma europea i la inclusió de les quals rau en una garantia i una extensió més grans de la protecció de l'informant, aconsella que sigui una autoritat independent específica la que assumeixi aquest conjunt de competències, i serveixi, en definitiva, de pilar institucional essencial en la lluita contra la corrupció.

Per fer-ho, el títol VIII de la norma aborda, com s'ha assenyalat, l'autorització per a la creació de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, com a ens de dret públic amb personalitat jurídica pròpia dotat d'autonomia i independència orgànica i funcional respecte de l'executiu i del sector públic, així com de qualsevol entitat l'activitat de la qual es pugui sotmetre a la seva supervisió. Estructurat en tres capítols, el primer recull la naturalesa i les funcions de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI: la gestió del canal extern de comunicacions, l'assumpció de la condició d'òrgan consultiu i d'assessorament del Govern en matèria de protecció de l'informant, l'elaboració de models de prevenció de delictes en l'àmbit públic, l'assumpció de la competència sancionadora en la matèria, entre d'altres.

El capítol II del títol VIII desplega el règim jurídic a què se sotmet la nova Autoritat, i distingeix el règim jurídic general a què sotmet la seva activitat i les singularitats que presenta en matèria de personal, de contractació, patrimonial, d'assistència jurídica, pressupostària, de comptabilitat i de control economicofinancer. Dins d'aquestes particularitats, s'ha considerat necessari dotar l'ens de dues potestats menys freqüents, però totalment necessàries, amb vista a la consecució dels objectius a què obeeix la transposició de la Directiva. D'una banda, la possibilitat que la mateixa Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, pugui elaborar circulars i recomanacions que estableixin els criteris i les pràctiques adequades per al compliment de les disposicions que conté aquesta Llei i les normes que la

despleguin. D'altra banda, la Llei atribueix l'exercici de la potestat sancionadora (que preveu el títol IX de la norma) a l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, i així dona compliment a l'exigència d'atribució de potestat per una norma legal (o reglamentària) que conté la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, del règim jurídic del sector públic.

Finalment, el capítol III del títol VIII recull el règim d'organització interna de l'entitat. Es preveu l'existència d'una Presidència, òrgan de govern de l'Autoritat, que té com a òrgan d'assessorament una Comissió Consultiva, de marcat caràcter tècnic per la seva composició, molts dels vocals de la qual són nats, per raó del càrrec, procedents o bé de l'Administració Pública o bé d'organismes reguladors o supervisors.

La protecció integral de l'informant exigeix no deixar espais d'impunitat. Aquest principi d'actuació, que connecta directament amb el lideratge que ha d'operar com a eix mediador d'ídoneïtat del sistema que es proposa, unit a la concepció del nostre Estat com a espai públic compartit, obliga a permetre que s'acudeixi al canal extern d'informacions a través de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, en els territoris que no hagin previst la creació d'autoritats o l'atribució a òrgans propis de la seva comunitat autònoma i dins de les seves competències. D'aquesta manera, l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, pot tramitar les comunicacions que es rebin a través del seu canal extern que afectin l'àmbit competencial de les comunitats autònomes que així ho decideixin i subscriguin el conveni corresponent, i les altres que no prevegin òrgans propis que canalitzin, en el seu àmbit competencial, les comunicacions externes. Aquesta possibilitat compleix la doctrina del Tribunal Constitucional, exposada en la Sentència 130/2013, ja que indica que «en casos com els que contemplem, les disposicions de l'Estat que estableixin regles destinades a permetre l'execució dels reglaments comunitaris a Espanya i que no es puguin considerar normes bàsiques o de coordinació tenen un caràcter supletori de les que poden dictar les comunitats autònomes per als mateixos fins de les seves competències. Sense oblidar que la clàusula de supletorietat de l'article 149.3 de la Constitució espanyola no constitueix una clàusula universal atributiva de competències, i, en aquests casos, la possibilitat que l'Estat dicti normes innovadores de caràcter supletori està justificada plenament».

El text articulat es tanca amb un títol IX, que estableix el règim sancionador, necessari per combatre amb eficàcia les actuacions que impliquin represàlies contra els informants, així com els incompliments en l'establiment de les regles dels canals de comunicació.

La Llei conclou amb sis disposicions addicionals relatives a la revisió periòdica dels procediments de recepció i seguiment de les comunicacions per les autoritats responsables, als convenis que puguin subscriure l'Estat i comunitats autònomes per atribuir a l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, competències de gestió del canal extern de comunicacions en l'àmbit autonòmic corresponent, l'elaboració d'una memòria anual i d'informació estadística agregada, a l'administració dels territoris històrics del País Basc, a l'Estratègia contra la corrupció i a l'extensió de les mesures de protecció; tres disposicions transitòries per regular els canals interns d'informació ja habilitats i l'adaptació dels sistemes interns d'informació ja existents i la implantació dels sistemes esmentats, amb

caràcter general, pels subjectes obligats en el termini de tres mesos, així com la previsió pressupostària de l'Autoritat Independent i, finalment, dotze disposicions finals per les quals es modifiquen, entre d'altres, la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta; la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, per incloure-hi la nova Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI; la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència; la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme; la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit; la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014; la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia de drets digitals, als efectes del tractament de dades per a la protecció de les persones que informin sobre infraccions normatives, els títols competencials en què s'empara la Llei, la incorporació de la Directiva (UE) 2019/1937 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2019, a l'ordenament jurídic intern; una clàusula d'habilitació normativa i la seva entrada en vigor.

Títol I

Finalitat de la Llei i àmbit d'aplicació

Article 1

Finalitat de la Llei

1. Aquesta Llei té per finalitat atorgar una protecció adequada davant les represàlies que puguin patir les persones físiques que informin sobre alguna de les accions o omissions a què es refereix l'article 2, a través dels procediments que s'hi preveuen.
2. També té com a finalitat l'enfortiment de la cultura de la informació, de les infraestructures d'integritat de les organitzacions i el foment de la cultura de la informació o comunicació com a mecanisme per prevenir i detectar amenaces a l'interès públic.

Article 2

Àmbit material d'aplicació

1. Aquesta Llei protegeix les persones físiques que informin, a través d'algun dels procediments que s'hi preveuen, de:

a) Qualsevol accions o omissions que puguin constituir infraccions del dret de la Unió Europea sempre que:

- 1r. Entren dins de l'àmbit d'aplicació dels actes de la Unió Europea que enumera l'annex de la Directiva (UE) 2019/1937 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2019, relativa a la protecció de les persones que informin sobre infraccions del dret de la Unió, independentment de la qualificació que en faci l'ordenament jurídic intern;

2n. Afectin els interessos financers de la Unió Europea tal com es preveuen a l'article 325 del Tractat de funcionament de la Unió Europea (TFUE), o

3r. Incideixin en el mercat interior, tal com es preveu a l'article 26, apartat 2, del TFUE, incloses les infraccions de les normes de la Unió Europea en matèria de competència i ajudes atorgades pels estats, així com les infraccions relatives al mercat interior en relació amb els actes que infringeixin les normes de l'impost sobre societats o amb pràctiques la finalitat de les quals sigui obtenir un avantatge fiscal que desvirtui l'objecte o la finalitat de la legislació aplicable a l'impost sobre societats.

b) Accions o omissions que puguin ser constitutives d'infracció penal o administrativa greu o molt greu. En tot cas, s'entenen compreses totes les infraccions penals o administratives greus o molt greus que impliquin una pèrdua econòmica per a la hisenda pública i per a la Seguretat Social.

2. Aquesta protecció no exclou l'aplicació de les normes relatives al procés penal, incloent-hi les diligències d'investigació.

3. La protecció que preveu aquesta Llei per a les persones treballadores que informin sobre infraccions del dret laboral en matèria de seguretat i salut en el treball s'entén sense perjudici de l'establerta en la seva normativa específica.

4. La protecció que preveu aquesta Llei no és aplicable a les informacions que afectin la informació classificada. Tampoc no afecta les obligacions que resulten de la protecció del secret professional dels professionals de la medicina i de l'advocacia, del deure de confidencialitat de les forces i els cossos de seguretat en l'àmbit de les seves actuacions, així com del secret de les deliberacions judicials.

5. No s'apliquen les previsions d'aquesta Llei a les informacions relatives a infraccions en la tramitació de procediments de contractació que continguin informació classificada o que hagin estat declarats secrets o reservats, o aquells l'execució dels quals hagi d'anar acompanyada de mesures de seguretat especials de conformitat amb la legislació vigent, o aquells en què ho exigeixi la protecció d'interessos essencials per a la seguretat de l'Estat.

6. En el supòsit d'informació o revelació pública d'alguna de les infraccions a què es refereix la part II de l'annex de la Directiva (UE) 2019/1937 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2019, hi és aplicable la normativa específica sobre comunicació d'infraccions en les matèries esmentades.

Article 3

Àmbit personal d'aplicació

1. Aquesta Llei s'aplica als informants que treballin en el sector privat o públic i que hagin obtingut

informació sobre infraccions en un context laboral o professional, i comprèn en tot cas:

- a) les persones que tinguin la condició d'empleats públics o treballadors per compte d'altri;
- b) els autònoms;
- c) els accionistes, partícpis i persones pertanyents a l'òrgan d'administració, direcció o supervisió d'una empresa, inclosos els membres no executius;
- d) qualsevol persona que treballi per a o sota la supervisió i la direcció de contractistes, subcontractistes i proveïdors.

2. Aquesta Llei també s'aplica als informants que comuniquin o revelin públicament informació sobre infraccions obtinguda en el marc d'una relació laboral o estatutària ja finalitzada, voluntaris, becaris, treballadors en períodes de formació independentment del fet que percebin o no una remuneració, així com a aquells la relació laboral dels quals encara no hagi començat, en els casos en què la informació sobre infraccions s'hagi obtingut durant el procés de selecció o de negociació precontractual.

3. Les mesures de protecció de l'informant que preveu el títol VII també s'apliquen, si s'escau, específicament als representants legals de les persones treballadores en l'exercici de les seves funcions d'assessorament i suport a l'informant.

4. Les mesures de protecció de l'informant que preveu el títol VII també s'apliquen, si s'escau, a:

- a) persones físiques que, en el marc de l'organització en què presti serveis l'informant, assisteixin aquest en el procés;
- b) persones físiques que estiguin relacionades amb l'informant i que puguin patir represàlies, com ara companys de treball o familiars de l'informant, i
- c) persones jurídiques, per a les quals treballi o amb les quals mantingui qualsevol altre tipus de relació en un context laboral o en les quals tinguin una participació significativa. A aquests efectes, s'entén que la participació en el capital o en els drets de vot corresponents a accions o participacions és significativa quan, per la seva proporció, permet a la persona que la posseeixi tenir capacitat d'influència en la persona jurídica participada.

Títol II

Sistema intern d'informació

Capítol I

Disposicions generals

Article 4

Comunicació d'infraccions a través del sistema intern d'informació

1. El sistema intern d'informació és la via preferent per informar sobre les accions o omissions que preveu l'article 2, sempre que es pugui tractar de manera efectiva la infracció i si el denunciant considera que no hi ha risc de represàlia.
2. Les persones jurídiques obligades per les disposicions d'aquest títol han de disposar d'un sistema intern d'informació en els termes que estableix aquesta Llei.

Article 5

Sistema intern d'informació

1. L'òrgan d'administració o òrgan de govern de cada entitat o organisme obligat per aquesta Llei és el responsable de la implantació del sistema intern d'informació, prèvia consulta amb la representació legal de les persones treballadores, i té la condició de responsable del tractament de les dades personals de conformitat amb el que disposa la normativa sobre protecció de dades personals.
2. El sistema intern d'informació, en qualsevol de les seves fórmules de gestió, ha de:
 - a) Permetre a totes les persones que esmenta l'article 3 comunicar informació sobre les infraccions que preveu l'article 2.
 - b) Estar dissenyat, establert i gestionat d'una forma segura, de manera que es garanteixi la confidencialitat de la identitat de l'informant i de qualsevol tercer esmentat en la comunicació, i de les actuacions que es desenvolupin en la gestió i tramitació d'aquesta, així com la protecció de dades, i impedir-hi l'accés de personal no autoritzat.
 - c) Permetre la presentació de comunicacions per escrit o verbalment, o de totes dues maneres.
 - d) Integrar els diferents canals interns d'informació que es puguin establir dins de l'entitat.
 - e) Garantir que les comunicacions presentades es puguin tractar de manera efectiva dins de l'entitat o l'organisme corresponent amb l'objectiu que el primer a conèixer la possible irregularitat sigui la mateixa entitat o organisme.
 - f) Ser independents i aparèixer diferenciats respecte dels sistemes interns d'informació d'altres entitats o organismes, sense perjudici del que estableixen els articles 12 i 14.
 - g) Comptar amb un responsable del sistema en els termes que preveu l'article 8.

h) Tenir una política o estratègia que enuncii els principis generals en matèria de sistema intern d'informació i defensa de l'informant i que sigui publicitada degudament en el si de l'entitat o l'organisme.

i) Disposar d'un procediment de gestió de les informacions rebudes.

j) Establir les garanties per a la protecció dels informants en l'àmbit de la mateixa entitat o organisme, respectant, en tot cas, el que disposa l'article 9.

Article 6

Gestió del sistema intern d'informació per un tercer extern

1. La gestió del sistema intern d'informació es pot portar a terme dins de la mateixa entitat o organisme o acudint a un tercer extern, en els termes que preveu aquesta Llei. A aquests efectes, es considera gestió del sistema la recepció d'informacions.

2. La gestió del sistema per un tercer extern exigeix en tot cas que aquest ofereixi garanties adequades de respecte de la independència, la confidencialitat, la protecció de dades i el secret de les comunicacions.

L'existència de corresponsables del tractament de dades personals requereix la subscripció prèvia de l'acord que regulen l'article 26 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades), i la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals.

3. La gestió del sistema intern d'informació per un tercer no pot comportar un detriment de les garanties i els requisits que aquesta Llei estableix per al sistema esmentat ni una atribució de la responsabilitat sobre aquest en una persona diferent del responsable del sistema que preveu l'article 8.

4. El tercer extern que gestioni el sistema té la consideració d'encarregat del tractament als efectes de la legislació sobre protecció de dades personals. El tractament es regeix per l'acte o el contracte a què es refereix l'article 28.3 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016.

Article 7

Canal intern d'informació

1. Qualsevol canal intern d'informació de què disposi una entitat per possibilitar la presentació d'informació respecte de les infraccions que preveu l'article 2 ha d'estar integrat dins del sistema intern

d'informació a què es refereix l'article 5.

2. El canal intern ha de permetre efectuar comunicacions per escrit o verbalment, o de les dues maneres. La informació es pot fer o bé per escrit, a través de correu postal o a través de qualsevol mitjà electrònic habilitat a aquest efecte, o bé verbalment, per via telefònica o a través d'un sistema de missatgeria de veu. A sol·licitud de l'informant, també es pot presentar mitjançant una reunió presencial dins del termini màxim de set dies.

Si s'escau, s'ha d'advertir l'informant que la comunicació s'ha d'enregistrar i se l'ha d'informar del tractament de les seves dades d'acord amb el que estableix el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016.

A més, als qui efectuïn la comunicació a través de canals interns se'ls ha d'informar, de manera clara i accessible, sobre els canals externs d'informació davant les autoritats competents i, si s'escau, davant les institucions, els òrgans o els organismes de la Unió Europea.

En fer la comunicació, l'informant hi pot indicar un domicili, un correu electrònic o un lloc segur als efectes de rebre les notificacions.

Les comunicacions verbals, incloses les fetes a través d'una reunió presencial, telefònicament o mitjançant un sistema de missatgeria de veu, s'han de documentar d'alguna de les maneres següents, amb el consentiment previ de l'informant:

a) mitjançant un enregistrament de la conversa en un format segur, durador i accessible, o

b) a través d'una transcripció completa i exacta de la conversa feta pel personal responsable de tractar-la.

Sense perjudici dels drets que li corresponen d'acord amb la normativa sobre protecció de dades, s'ha d'oferir a l'informant l'oportunitat de comprovar, rectificar i acceptar mitjançant la seva signatura la transcripció de la conversa.

3. Els canals interns d'informació han de permetre fins i tot la presentació i la tramitació posterior de comunicacions anònimes.

4. Els canals interns d'informació poden estar habilitats per l'entitat que els gestioni per a la recepció de qualssevol altres comunicacions o informacions fora de l'àmbit que estableix l'article 2, si bé les comunicacions esmentades i els seus remitents queden fora de l'àmbit de protecció dispensat per aquesta.

Article 8

Responsable del sistema intern d'informació

1. L'òrgan d'administració o òrgan de govern de cada entitat o organisme obligat per aquesta Llei és el competent per a la designació de la persona física responsable de la gestió d'aquest sistema o «responsable del sistema», i de la seva destitució o cessament.
2. Si s'opta pel fet que el responsable del sistema sigui un òrgan col·legiat, aquest ha de delegar en un dels seus membres les facultats de gestió del sistema intern d'informació i de tramitació d'expedients d'investigació.
3. Tant el nomenament com el cessament de la persona física designada individualment, així com dels integrants de l'òrgan col·legiat, s'han de notificar a l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, o, si s'escau, a les autoritats o els òrgans competents de les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències respectives, en el termini dels deu dies hàbils següents, amb l'especificació, en el cas del cessament, de les raons que l'han justificat.
4. El responsable del sistema ha de dur a terme les seves funcions de manera independent i autònoma respecte de la resta dels òrgans de l'entitat o l'organisme, no pot rebre instruccions de cap tipus en el seu exercici, i ha de disposar de tots els mitjans personals i materials necessaris per portar-les a terme.
5. En el cas del sector privat, el responsable del sistema persona física o l'entitat en la qual l'òrgan col·legiat responsable hagi delegat les seves funcions ha de ser un directiu de l'entitat, que ha d'exercir el càrrec independentment de l'òrgan d'administració o de govern d'aquesta. Quan la naturalesa o la dimensió de les activitats de l'entitat no justifiqui o permeti l'existència d'un directiu responsable del sistema, ha de ser possible l'exercici ordinari de les funcions del lloc o càrrec amb les de responsable del sistema, i en tot cas s'ha de tractar d'evitar possibles situacions de conflicte d'interès.
6. En les entitats o els organismes en què ja hi hagi una persona responsable de la funció de compliment normatiu o de polítiques d'integritat, sigui quina sigui la seva denominació, aquesta pot ser la persona designada responsable del sistema, sempre que compleixi els requisits que estableix aquesta Llei.

Article 9

Procediment de gestió d'informacions

1. L'òrgan d'administració o òrgan de govern de cada entitat o organisme obligat per aquesta Llei ha d'aprovar el procediment de gestió d'informacions. El responsable del sistema ha de respondre de la seva tramitació diligent.
2. El procediment ha d'establir les previsions necessàries perquè el sistema intern d'informació i els canals interns d'informació existents compleixin els requisits que estableix aquesta Llei. En particular, el

procediment ha de respondre al contingut mínim i els principis següents:

- a) Identificació del canal o els canals interns d'informació als quals s'associen.
- b) Inclusió d'informació clara i accessible sobre els canals externs d'informació davant les autoritats competents i, si s'escau, davant les institucions, els òrgans o els organismes de la Unió Europea.
- c) Enviament d'un justificant de recepció de la comunicació a l'informant, en el termini de set dies naturals següents a la seva recepció, llevat que això pugui posar en perill la confidencialitat de la comunicació.
- d) Determinació del termini màxim per donar resposta a les actuacions d'investigació, que no pot ser superior a tres mesos a comptar de la recepció de la comunicació o, si no es va remetre un justificant de recepció a l'informant, a tres mesos a partir del venciment del termini de set dies després d'efectuar-se la comunicació, tret de casos d'una complexitat especial que requereixin una ampliació del termini, cas en què aquest es pot estendre fins a un màxim de tres mesos addicionals més.
- e) Previsió de la possibilitat de mantenir la comunicació amb l'informant i, si es considera necessari, de sol·licitar a la persona informant informació addicional.
- f) Establiment del dret de la persona afectada que se la informi de les accions o omissions que se li atribueixen, i a ser escoltada en qualsevol moment. La comunicació esmentada ha de tenir lloc en el temps i la forma que es considerin adequats per garantir el bon fi de la investigació.
- g) Garantia de la confidencialitat quan la comunicació es remeti per canals de denúncia que no siguin els establerts o a membres del personal no responsable del seu tractament, el qual s'ha d'haver format en aquesta matèria i advertit de la tipificació com a infracció molt greu de la vulneració i, així mateix, l'establiment de l'obligació del receptor de la comunicació de remetre-la immediatament al responsable del sistema.
- h) Exigència del respecte a la presumpció d'innocència i a l'honor de les persones afectades.
- i) Respecte de les disposicions sobre protecció de dades personals d'acord amb el que preveu el títol VI.
- j) Enviament de la informació al Ministeri Fiscal amb caràcter immediat quan els fets puguin ser indiciàriament constitutius de delictes. En cas que els fets afectin els interessos financers de la Unió Europea, s'ha de remetre a la Fiscalia Europea.

Capítol II

Sistema intern d'informació en el sector privat

Article 10

Entitats obligades del sector privat

1. Estan obligades a disposar un sistema intern d'informació en els termes que preveu aquesta Llei:

a) Les persones físiques o jurídiques del sector privat que tinguin contractats cinquanta treballadors o més.

b) Les persones jurídiques del sector privat que entrin en l'àmbit d'aplicació dels actes de la Unió Europea en matèria de serveis, productes i mercats financers, prevenció del blanqueig de capitals o del finançament del terrorisme, seguretat del transport i protecció del medi ambient a què es refereixen les parts I.B i II de l'annex de la Directiva (UE) 2019/1937 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2019, han de disposar d'un sistema intern d'informació, que s'ha de regular per la seva normativa específica independentment del nombre de treballadors que tinguin. En aquests casos, aquesta Llei és aplicable en el que no reguli la seva normativa específica.

Es consideren incloses en el paràgraf anterior les persones jurídiques que, malgrat no tenir el seu domicili en el territori nacional, duguin a terme a Espanya activitats a través de sucursals o agents o mitjançant la prestació de serveis sense establiment permanent.

c) Els partits polítics, els sindicats, les organitzacions empresarials i les fundacions creades per uns i altres, sempre que rebin o gestionin fons públics.

2. Les persones jurídiques del sector privat que no estiguin vinculades per l'obligació que imposa l'apartat 1 poden establir el seu propi sistema intern d'informació, que ha de complir, en tot cas, els requisits que preveu aquesta Llei.

Article 11

Grups de societats

1. En el cas d'un grup d'empreses de conformitat amb l'article 42 del Codi de comerç, la societat dominant ha d'aprovar una política general relativa al sistema intern d'informació a què es refereix l'article 5 i a la defensa de l'informant, i ha d'assegurar l'aplicació dels seus principis en totes les entitats que l'integren, sense perjudici de l'autonomia i la independència de cada societat, subgrup o conjunt de societats integrants que, si s'escau, pugui establir el respectiu sistema de govern corporatiu o de governança del grup, i de les modificacions o adaptacions que siguin necessàries per al compliment de la normativa aplicable en cada cas.

2. El responsable del sistema pot ser un per a tot el grup, o bé un per a cada societat integrant d'aquest, subgrup o conjunt de societats, en els termes que estableixi la política esmentada. Per la seva banda, el sistema intern d'informació pot ser un per a tot el grup.

3. És admissible l'intercanvi d'informació entre els diferents responsables del sistema del grup, si n'hi ha, per a la coordinació adequada i el millor acompliment de les seves funcions.

Article 12

Mitjans compartits en el sector privat

Les persones jurídiques en el sector privat que tinguin entre cinquanta i dos-cents quaranta-nou treballadors i que així ho decideixin poden compartir entre si el sistema intern d'informació i els recursos destinats a la gestió i tramitació de les comunicacions, tant si la gestió la porta a terme qualsevol d'elles com si s'ha externalitzat, i en tot cas s'han de respectar les garanties que preveu aquesta Llei.

Capítol III

Sistema intern d'informació en el sector públic

Article 13

Entitats obligades en el sector públic

1. Totes les entitats que integren el sector públic estan obligades a disposar d'un sistema intern d'informació en els termes que preveu aquesta Llei.

Als efectes d'aquesta Llei, s'entenen compresos en el sector públic:

a) L'Administració General de l'Estat, les administracions de les comunitats autònomes, ciutats amb estatut d'autonomia i les entitats que integren l'Administració local.

b) Els organismes i les entitats públiques vinculades o dependents d'alguna Administració pública, així com les altres associacions i corporacions en què participin administracions i organismes públics.

c) Les autoritats administratives independents, el Banc d'Espanya i les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social.

d) Les universitats públiques.

e) Les corporacions de dret públic.

f) Les fundacions del sector públic. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per fundacions del sector públic les que compleixin algun dels requisits següents:

1r. Que es constitueixin de manera inicial, amb una aportació majoritària, directa o indirecta, d'una o diverses entitats integrades en el sector públic, o bé rebin l'aportació esmentada amb posterioritat a la

seva constitució.

2n. Que el patrimoni de la fundació estigui integrat en més d'un cinquanta per cent per béns o drets aportats o cedits per subjectes integrants del sector públic amb caràcter permanent.

3r. Que la majoria de drets de vot en el seu patronat correspongui a representants del sector públic.

g) Les societats mercantils en el capital social de les quals la participació, directa o indirecta, d'entitats de les que esmenten les lletres a), b), c), d) i g) d'aquest apartat sigui superior al cinquanta per cent, o en els casos en què, sense superar aquest percentatge, es trobi respecte de les entitats esmentades en el supòsit que preveu l'article 5 del text refós de la Llei del mercat de valors, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2015, de 23 d'octubre.

2. També s'han de dotar d'un sistema intern d'informació, en els mateixos termes requerits per a les entitats del sector públic que enuncia l'apartat anterior, els òrgans constitucionals, els de rellevància constitucional i institucions autonòmiques anàlogues als anteriors.

3. En el cas d'organismes públics amb funcions de comprovació o investigació d'incompliments subjectes a aquesta norma, s'ha de distingir, almenys, entre un canal intern referent als incompliments propis de l'organisme o del seu personal, i el canal extern referent a les comunicacions que rebí dels incompliments de tercers la investigació dels quals correspongui a les seves competències.

4. En cas que un organisme públic amb competències en matèria d'investigació rebí informacions referents als incompliments de tercers en el termini de durada que estableix la lletra *d* de l'article 9.2, s'ha de resoldre si escau o no iniciar una comprovació o investigació del subjecte afectat i se n'ha de donar trasllat a l'informant.

Una vegada enllestit el procediment de comprovació o investigació, s'ha de comunicar a l'informant el resultat de la comprovació. Si les dades i els informes que figuren en l'expedient tenen caràcter reservat o confidencial d'acord amb alguna disposició amb rang de llei, el contingut del resultat que es traslladi a l'informant ha de tenir caràcter genèric.

5. Les decisions adoptades pels organismes públics amb funcions de comprovació o investigació en relació amb les informacions no són recurribles en la via administrativa ni en la via contenciosa administrativa.

Article 14

Mitjans compartits en el sector públic

1. Els municipis de menys de 10.000 habitants, entre si o amb qualssevol altres administracions

públiques que s'ubiquin dins del territori de la comunitat autònoma, poden compartir el sistema intern d'informació i els recursos destinats a les investigacions i les tramitacions.

2. Així mateix, les entitats pertanyents al sector públic amb personalitat jurídica pròpia vinculades o dependents d'òrgans de les administracions territorials, i que tinguin menys de cinquanta treballadors, poden compartir amb l'Administració d'adscripció el sistema intern d'informació i els recursos destinats a les investigacions i les tramitacions.

3. En tot cas, s'ha de garantir que els sistemes siguin independents entre si i els canals apareguin diferenciats respecte de la resta d'entitats o organismes, de manera que no es generi confusió als ciutadans.

Articlel 15

Gestió del sistema intern d'informació per un tercer extern

La gestió del sistema intern d'informació per un tercer extern en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, les administracions autonòmiques i ciutats amb estatut d'autonomia i les entitats que integren l'Administració local només es pot acordar en els casos en què s'acrediti insuficiència de mitjans propis, de conformitat amb el que disposa l'article 116, apartat 4, lletra f, de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014. Aquesta gestió comprèn únicament el procediment per a la recepció de les informacions sobre infraccions i, en tot cas, té un caràcter exclusivament instrumental.

Títol III

Canal extern d'informació de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI

Article 16

Comunicació a través del canal extern d'informació de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, o a través de les autoritats o òrgans autonòmics

1. Qualsevol persona física pot informar davant l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, o davant les autoritats o els òrgans autonòmics corresponents, de la comissió de qualssevol accions o omissions incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, ja sigui directament o prèvia comunicació a través del canal intern corresponent.

2. Les referències fetes en aquest títol III a l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, s'entenen fetes, si s'escau, a les autoritats autonòmiques competents.

Article 17

Recepció d'informacions

1. La informació es pot portar a terme de manera anònima. Si passa altrament, s'ha de reservar la identitat de l'informant en els termes de l'article 33, i s'han d'adoptar les mesures que s'hi preveuen.

2. La informació es pot fer per escrit, a través de correu postal o a través de qualsevol mitjà electrònic habilitat a aquest efecte dirigit al canal extern d'informacions de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, o verbalment, per via telefònica o a través d'un sistema de missatgeria de veu. A sol·licitud de l'informant, també es pot presentar mitjançant una reunió presencial, dins del termini màxim de set dies. En els casos de comunicació verbal, s'ha d'advertir l'informant que la comunicació s'ha d'enregistrar i se l'ha d'informar del tractament de les seves dades d'acord amb el que estableixen el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, i la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre.

En presentar la informació, l'informant pot indicar un domicili, un correu electrònic o un lloc segur als efectes de rebre les notificacions, i també pot renunciar expressament a la recepció de qualsevol comunicació d'actuacions portades a terme per l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, com a conseqüència de la informació.

En cas de comunicació verbal, incloses les fetes a través d'una reunió presencial, telefònicament o mitjançant un sistema de missatgeria de veu, l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, l'ha de documentar d'alguna de les maneres següents:

- a) mitjançant un enregistrament de la conversa en un format segur, durador i accessible, o
- b) a través d'una transcripció completa i exacta de la conversa feta pel personal responsable de tractar-la.

Sense perjudici dels drets que li corresponen d'acord amb la normativa sobre protecció de dades, s'ha d'oferir a l'informant l'oportunitat de comprovar, rectificar i acceptar mitjançant la seva signatura la transcripció del missatge.

3. Presentada la informació, s'ha de procedir a registrar-la en el sistema de gestió d'informació, i s'hi ha d'assignar un codi d'identificació. El sistema de gestió d'informació ha d'estar contingut en una base de dades segura i d'accés restringit exclusivament al personal de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, convenientment autoritzat, en la qual s'han de registrar totes les comunicacions rebudes, i s'hi han d'emplenar les dades següents:

- a) Data de recepció.
- b) Codi d'identificació.
- c) Actuacions dutes a terme.

d) Mesures adoptades.

e) Data de tancament.

4. Rebuda la informació, en un termini no superior a cinc dies hàbils des de la recepció esmentada s'ha de procedir a notificar-ne la rebuda, llevat que l'informant hagi renunciat expressament a rebre comunicacions relatives a la investigació o que l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, consideri raonablement que el justificant de recepció de la informació comprometria la protecció de la identitat de l'informant.

Article 18

Tràmit d'admissió

1. Registrada la informació, l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, ha de comprovar si aquella exposa fets o conductes que es troben dins de l'àmbit d'aplicació que recull l'article 2.

2. Feta aquesta anàlisi preliminar, l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, ha de decidir, en un termini que no pot ser superior a deu dies hàbils des de la data d'entrada en el registre de la informació:

a) Inadmetre la comunicació, en algun dels casos següents:

1r. Quan els fets relatats no tinguin qualsevol versemblança.

2n. Quan els fets relatats no siguin constitutius d'infracció de l'ordenament jurídic inclosa en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei.

3r. Quan la comunicació manqui de fonament manifestament o hi hagi, segons el parer de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, indicis racionals que s'hagi obtingut mitjançant la comissió d'un delicte. En aquest últim cas, a més de la inadmissió, s'ha de remetre al Ministeri Fiscal una relació circumstanciada dels fets que es considerin constitutius de delicte.

4t. Quan la comunicació no contingui informació nova i significativa sobre infraccions en comparació amb una comunicació anterior respecte de la qual han conclòs els procediments corresponents, llevat que es donin noves circumstàncies de fet o de dret que en justifiquin un seguiment diferent. En aquests casos, l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, ha de notificar la resolució de manera motivada.

La inadmissió s'ha de comunicar a l'informant dins dels cinc dies hàbils següents, llevat que la comunicació sigui anònima o l'informant hagi renunciat a rebre comunicacions de l'Autoritat

Independent de Protecció de l'Informant, AAI.

b) Admetre a tràmit la comunicació.

L'admissió a tràmit s'ha de comunicar a l'informant dins dels cinc dies hàbils següents, llevat que la comunicació sigui anònima o l'informant hagi renunciat a rebre comunicacions de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI.

c) Remetre amb caràcter immediat la informació al Ministeri Fiscal quan els fets puguin ser indiciàriament constitutius de delictes o a la Fiscalia Europea en cas que els fets afectin els interessos financers de la Unió Europea.

d) Remetre la comunicació a l'autoritat, l'entitat o l'organisme que es consideri competent per a la seva tramitació.

Article 19

Instrucció

1. La instrucció ha de comprendre totes les actuacions encaminades a comprovar la versemblança dels fets relatats.

2. S'ha de garantir que la persona afectada per la informació en tingui notícia, així com dels fets relatats de manera succinta. Addicionalment se l'ha d'informar del dret que té a presentar al·legacions per escrit i del tractament de les seves dades personals. No obstant això, aquesta informació es pot efectuar en el tràmit d'audiència si es considera que la seva aportació amb anterioritat pot facilitar l'ocultació, la destrucció o l'alteració de les proves.

En cap cas no s'ha de comunicar als subjectes afectats la identitat de l'informant ni s'ha de donar accés a la comunicació. Durant la instrucció s'ha de donar notícia de la comunicació amb una relació de fets succinta a l'investigat. Aquesta informació es pot efectuar en el tràmit d'audiència si es considera que la seva aportació amb anterioritat pot facilitar l'ocultació, la destrucció o l'alteració de les proves.

3. Sense perjudici del dret a formular al·legacions per escrit, la instrucció ha de comprendre, sempre que sigui possible, una entrevista amb la persona afectada en la qual, sempre amb un respecte absolut a la presumpció d'innocència, se l'ha de convidar a exposar la seva versió dels fets i a aportar els mitjans de prova que consideri adequats i pertinents.

A fi de garantir el dret de defensa de la persona afectada, aquesta ha de tenir accés a l'expedient sense revelar informació que pugui identificar la persona informant, pot ser escoltada en qualsevol moment, i se l'ha d'advertir de la possibilitat de comparèixer assistida d'advocat.

4. Els funcionaris de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, que duguin a terme activitats d'investigació tenen la consideració d'agents de l'autoritat en l'exercici de les seves funcions i estan obligats a guardar secret sobre les informacions que coneguin en ocasió de l'exercici esmentat.

5. Totes les persones naturals o jurídiques, privades o públiques, han de col·laborar amb les autoritats competents i estan obligades a atendre els requeriments que se'ls adrecin per aportar documentació, dades o qualsevol informació relacionada amb els procediments que s'estiguin tramitant, fins i tot les dades personals que se li requereixin.

Article 20

Terminació de les actuacions

1. Concloues totes les actuacions, l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, ha d'emetre un informe que contingui almenys:

- a) Una exposició dels fets relatats juntament amb el codi d'identificació de la comunicació i la data de registre.
- b) La classificació de la comunicació als efectes de conèixer-ne la prioritat o no en la seva tramitació.
- c) Les actuacions dutes a terme amb la finalitat de comprovar la versemblança dels fets.
- d) Les conclusions assolides en la instrucció i la valoració de les diligències i dels indicis que les sostenen.

2. Emès l'informe, l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, ha d'adoptar alguna de les decisions següents:

- a) Arxivament de l'expedient, que s'ha de notificar a l'informant i, si s'escau, a la persona afectada. En aquests supòsits, l'informant té dret a la protecció que preveu aquesta Llei, llevat que, com a conseqüència de les actuacions portades a terme en la fase d'instrucció, es conclougui que la informació, en vista de la informació obtinguda, havia d'haver estat inadmesa per la concurrència d'alguna de les causes que preveu l'article 18.2.a).
- b) Remissió al Ministeri Fiscal si, malgrat no apreciar inicialment indicis que els fets puguin revestir el caràcter de delictes, resulta així del curs de la instrucció. Si el delictes afecta els interessos financers de la Unió Europea, s'ha de remetre a la Fiscalia Europea.
- c) Trasl·lat de totes les actuacions a l'autoritat competent, de conformitat amb el que disposa l'article 18.2.d).

d) Adopció d'acord d'inici d'un procediment sancionador en els termes que preveu el títol IX.

3. El termini per finalitzar les actuacions i donar resposta a l'informant, si s'escau, no pot ser superior a tres mesos des de l'entrada en el registre de la informació. Segui quina sigui la decisió, s'ha de comunicar a l'informant, llevat que hi hagi renunciat o que la comunicació sigui anònima.

4. Les decisions adoptades per l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, en aquestes actuacions no són recurribles en la via administrativa ni en la via contenciosa administrativa, sense perjudici del recurs administratiu o contenciós administratiu que es pugui interposar davant l'eventual resolució que posi fi al procediment sancionador que es pugui incoar en ocasió dels fets relatats.

5. La presentació d'una comunicació per l'informant no li confereix, per si sola, la condició d'interessat.

Article 21

Drets i garanties de l'informant davant l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI

L'informant ha de tenir les garanties següents en les seves actuacions davant l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI:

1r. Decidir si vol formular la comunicació de forma anònima o no anònima; en aquest segon cas, s'ha de garantir la reserva d'identitat de l'informant, de manera que aquesta no es reveli a terceres persones.

2n. Formular la comunicació verbalment o per escrit.

3r. Indicar un domicili, un correu electrònic o un lloc segur on rebre les comunicacions que efectui l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, a propòsit de la investigació.

4t. Renunciar, si s'escau, a rebre comunicacions de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI.

5è. Comparèixer davant l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, per iniciativa pròpia o quan aquesta li ho requereixi, sent assistit, si s'escau i si ho considera oportú, per un advocat.

6è. Sol·licitar a l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, que la compareixença davant aquesta es faci per videoconferència o altres mitjans telemàtics segurs que garanteixin la identitat de l'informant, i la seguretat i fidelitat de la comunicació.

7è. Exercir els drets que li confereix la legislació de protecció de dades de caràcter personal.

8è. Conèixer l'estat de la tramitació de la seva denúncia i els resultats de la investigació.

Article 22

Publicació i revisió del procediment de gestió d'informacions

L'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, ha de publicar el seu procediment de gestió d'informacions.

Cada tres anys ha de revisar i, si s'escau, modificar el procediment esmentat tenint en compte la seva experiència i la d'altres autoritats competents. La modificació també ha de ser objecte de publicació.

Article 23

Trasllat de la comunicació per altres autoritats a l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI

Qualsevol autoritat que rebi una comunicació i no tingui competències per investigar els fets relatats perquè es tracta d'alguna de les infraccions que preveu el títol IX l'ha de remetre a l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, dins dels deu dies següents a aquell en què l'hagi rebut. La remissió s'ha de comunicar a l'informant dins del termini esmentat.

Article 24

Informacions subjectes a la competència de les autoritats independents de protecció a informants

1. L'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, és l'autoritat competent per a la tramitació, a través del canal extern, de les informacions que afectin els subjectes següents:

- a) L'Administració General de l'Estat i les entitats que integren el sector públic estatal.
- b) La resta d'entitats del sector públic, els òrgans constitucionals i els òrgans de rellevància constitucional a què es refereix l'article 13.
- c) Entitats que integren el sector privat, quan la infracció o l'incompliment sobre el qual s'informi afecti o produeixi els seus efectes en l'àmbit territorial de més d'una comunitat autònoma.
- d) Quan se subscrigui el conveni oportú, les administracions de les comunitats autònomes, les entitats que integren l'Administració i el sector públic institucional autonòmic o local.

2. L'autoritat independent o l'entitat que es pugui assenyalar en cada comunitat autònoma ho és respecte de les informacions que afectin:

- a) el sector públic autonòmic i local del seu territori,
- b) les institucions autonòmiques a què es refereix l'article 13.2 i

c) les entitats que formin part del sector privat, quan l'incompliment comunicat se circumscriu a l'àmbit territorial de la comunitat autònoma corresponent.

3. Quan es rebi una comunicació per un canal que no sigui el competent o pels membres del personal que no siguin els responsables del seu tractament, les autoritats competents han de garantir, mitjançant el procediment de gestió del sistema establert, que el personal que l'hagi rebut no pugui revelar qualsevol informació que pugui permetre identificar l'informant o la persona afectada i que remetin amb promptitud la comunicació, sense modificar-la, al responsable del sistema d'informació.

Títol IV

Publicitat de la informació i registre d'informacions

Article 25

Informació sobre els canals intern i extern d'informació

Els subjectes compresos dins de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei han de proporcionar la informació adequada, de manera clara i accessible fàcilment, sobre l'ús de qualsevol canal intern d'informació que hagin implantat, així com sobre els principis essencials del procediment de gestió. En cas de disposar d'una pàgina web, la informació esmentada ha de constar en la pàgina d'inici, en una secció separada i identificable fàcilment.

De la mateixa manera, les autoritats competents a què es refereix l'article 24 han de publicar, en una secció separada, identificable i accessible fàcilment de la seva seu electrònica, com a mínim, la informació següent:

- a) Les condicions per poder acollir-se a la protecció en virtut d'aquesta Llei.
- b) Les dades de contacte per als canals externs d'informació que preveu el títol III, en particular, les adreces electrònica i postal i els números de telèfon associats als canals esmentats, amb la indicació de si s'enregistren les converses telefòniques.
- c) Els procediments de gestió, inclosa la manera com l'autoritat competent pot sol·licitar a l'informant aclariments sobre la informació comunicada o que proporcioni informació addicional, el termini per donar resposta a l'informant, si s'escau, i el tipus i contingut de la resposta esmentada.
- d) El règim de confidencialitat aplicable a les comunicacions i, en particular, la informació sobre el tractament de les dades personals de conformitat amb el que disposen el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016; la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, i el títol VII d'aquesta Llei.

e) Les vies de recurs i els procediments per a la protecció davant represàlies, i la disponibilitat d'assessorament confidencial. En particular, s'han de preveure les condicions d'exempció de responsabilitat i d'atenuació de la sanció a què es refereix l'article 40.

f) Les dades de contacte de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, o de l'autoritat o l'organisme competent de què es tracti.

Artíclel 26

Registre d'informacions

1. Tots els subjectes obligats, d'acord amb el que estableix aquesta Llei, a disposar d'un canal intern d'informacions, independentment del fet que formin part del sector públic o del sector privat, han de comptar amb un llibre de registre de les informacions rebudes i de les investigacions internes a què hagin donat lloc, i han de garantir, en tot cas, els requisits de confidencialitat que preveu aquesta Llei.

Aquest registre no ha de ser públic, i únicament a petició raonada de l'autoritat judicial competent, mitjançant una interlocutòria, i en el marc d'un procediment judicial i sota la tutela d'aquella, es pot accedir totalment o parcialment al contingut del registre esmentat.

2. Les dades personals relatives a les informacions rebudes i a les investigacions internes a què es refereix l'apartat anterior només s'han de conservar durant el període que sigui necessari i proporcionat als efectes de complir aquesta Llei. En particular, s'ha de tenir en compte el que preveuen els apartats 3 i 4 de l'article 32. En cap cas no es poden conservar les dades per un període superior a deu anys.

Títol V

Revelació pública

Artíclel 27

Concepte

1. S'entén per revelació pública la posada a disposició del públic d'informació sobre accions o omissions en els termes que preveu aquesta Llei.

2. A les persones que facin una revelació pública de les accions o omissions que preveu l'article 2 els és aplicable el règim de protecció que estableix el títol VII quan es compleixi alguna de les condicions que estableix l'article següent.

Article 28

Condicions de protecció

1. La persona que faci una revelació pública es pot acollir a protecció en virtut d'aquesta Llei si es compleixen les condicions de protecció que regula el títol VII i alguna de les condicions següents:

a) Que hagi efectuat la comunicació primer per canals interns i externs, o directament per canals externs, de conformitat amb els títols II i III, sense que s'hagin pres mesures apropiades en aquest respecte en el termini establert.

b) Que tingui motius raonables per pensar que o bé la infracció pot constituir un perill imminent o manifest per a l'interès públic, en particular quan es dona una situació d'emergència, o existeix un risc de danys irreversibles, inclòs un perill per a la integritat física d'una persona; o bé, en cas de comunicació a través d'un canal extern d'informació, hi hagi risc de represàlies o hi hagi poques probabilitats que es doni un tractament efectiu a la informació a causa de les circumstàncies particulars del cas, com ara l'ocultació o la destrucció de proves, la connivència d'una autoritat amb l'autor de la infracció, o que aquesta estigui implicada en la infracció.

2. Les condicions per acollir-se a protecció que preveu l'apartat anterior no són exigibles quan la persona hagi revelat informació directament a la premsa d'acord amb l'exercici de la llibertat d'expressió i d'informació veraç previstes constitucionalment i en la seva legislació de desplegament.

Títol VI

Protecció de dades personals

Article 29

Règim jurídic del tractament de dades personals

Els tractaments de dades personals que derivin de l'aplicació d'aquesta Llei es regeixen pel que disposen el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016; la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals; la Llei orgànica 7/2021, de 26 de maig, de protecció de dades personals tractades per a fins de prevenció, detecció, investigació i enjudiciament d'infraccions penals i d'execució de sancions penals, i aquest títol.

No s'han de recopilar dades personals la pertinència de les quals no sigui manifesta per tractar una informació específica o, si es recopilen per accident, s'han d'eliminar sense dilació indeguda.

Article 30

Licitud dels tractaments de dades personals

1. Es consideren lícits els tractaments de dades personals necessaris per a l'aplicació d'aquesta Llei.

2. El tractament de dades personals, en els supòsits de comunicació interns, s'entén lícit en virtut del que disposen els articles 6.1.c del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016; 8 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, i 11 de la Llei orgànica 7/2021, de 26 de maig, quan, d'acord amb el que estableixen els articles 10 i 13 d'aquesta Llei, sigui obligatori disposar d'un sistema intern d'informació.

Si no és obligatori, el tractament es presumeix emparat a l'article 6.1.e del Reglament esmentat.

3. El tractament de dades personals en els supòsits de canals de comunicació externs s'entén lícit en virtut del que disposen els articles 6.1.c del Reglament (UE) 2016/679; 8 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, i 11 de la Llei orgànica 7/2021, de 26 de maig.

4. El tractament de dades personals derivat d'una revelació pública es presumeix emparat en el que disposen els articles 6.1.e del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, i 11 de la Llei orgànica 7/2021, de 26 de maig.

5. El tractament de les categories especials de dades personals per raons d'un interès públic essencial es pot fer de conformitat amb el que preveu l'article 9.2.g del Reglament (UE) 2016/679.

Article 31

Informació sobre protecció de dades personals i exercici de drets

1. Quan s'obtinguin directament dels interessats les seves dades personals, se'ls ha de facilitar la informació a què es refereixen els articles 13 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, i 11 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre.

Als informants i als qui portin a terme una revelació pública se'ls ha d'informar, a més, de manera expressa, que la seva identitat és reservada en tot cas, que no es comunica a les persones a què es refereixen els fets relatats ni a tercers.

2. La persona a la qual es refereixin els fets relatats no ha de ser informada en cap cas de la identitat de l'informant o de qui hagi portat a terme la revelació pública.

3. Els interessats poden exercir els drets a què es refereixen els articles 15 a 22 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016.

4. En cas que la persona a la qual es refereixin els fets relatats en la comunicació o a la qual es refereixi la revelació pública exerceixi el dret d'oposició, es presumeix que, llevat que hi hagi una prova en contra, hi ha motius legítims imperiosos que legitimen el tractament de les seves dades personals.

Article 32

Tractament de dades personals en el sistema intern d'informació

1. L'accés a les dades personals que conté el sistema intern d'informació queda limitat, dins de l'àmbit de les seves competències i funcions, exclusivament:

a) Al responsable del sistema i a qui el gestioni directament.

b) Al responsable de recursos humans o l'òrgan competent designat degudament, només quan pugui escaure l'adopció de mesures disciplinàries contra un treballador. En el cas dels empleats públics, l'òrgan competent per a la tramitació d'aquest.

c) Al responsable dels serveis jurídics de l'entitat o l'organisme, si escau l'adopció de mesures legals en relació amb els fets relatats en la comunicació.

d) Als encarregats del tractament que es designin eventualment.

e) El delegat de protecció de dades.

2. És lícit el tractament de les dades per altres persones, o fins i tot la seva comunicació a tercers, quan sigui necessari per a l'adopció de mesures correctores en l'entitat o la tramitació dels procediments sancionadors o penals que, si s'escau, siguin procedents.

En cap cas no han de ser objecte de tractament les dades personals que no siguin necessàries per al coneixement i la investigació de les accions o omissions a què es refereix l'article 2, i s'ha de procedir, si s'escau, a la seva supressió immediata. Així mateix, s'han de suprimir totes les dades personals que es puguin haver comunicat i que es refereixin a conductes que no estiguin incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei.

Si la informació rebuda conté dades personals incloses dins de les categories especials de dades, s'ha de procedir a la seva supressió immediata, sense que es procedeixi al registre i tractament d'aquestes dades.

3. Les dades que siguin objecte de tractament es poden conservar en el sistema d'informacions únicament durant el temps imprescindible per decidir sobre la procedència d'iniciar una investigació sobre els fets dels quals s'ha informat.

Si s'acredita que la informació facilitada o una part d'aquesta no és veraç, s'ha de procedir a la seva supressió immediata des del moment en què es tingui constància de la circumstància esmentada, llevat que aquesta falta de veracitat pugui constituir un il·lícit penal, cas en què s'ha de guardar la informació pel temps necessari durant el qual es tramiti el procediment judicial.

4. En tot cas, transcorreguts tres mesos des de la recepció de la comunicació sense que s'hagin iniciat actuacions d'investigació, s'ha de procedir a la seva supressió, llevat que la finalitat de la conservació sigui deixar evidència del funcionament del sistema. Les comunicacions a les quals no s'hagi donat curs només poden constar de manera anonimitzada, sense que hi sigui aplicable l'obligació de bloqueig que

preveu l'article 32 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre.

5. Els empleats i tercers han de ser informats sobre el tractament de dades personals en el marc dels sistemes d'informació a què es refereix aquest article.

Article 33

Preservació de la identitat de l'informant i de les persones afectades

1. Qui presenti una comunicació o porti a terme una revelació pública té dret que la seva identitat no es reveli a tercers persones.

2. Els sistemes interns d'informació, els canals externs i els qui rebin revelacions públiques no han d'obtenir dades que permetin la identificació de l'informant i han de disposar de mesures tècniques i organitzatives adequades per preservar la identitat i garantir la confidencialitat de les dades corresponents a les persones afectades i a qualsevol tercer que s'esmenti en la informació subministrada, especialment la identitat de l'informant en cas que s'hagi identificat.

3. La identitat de l'informant només es pot comunicar a l'autoritat judicial, al Ministeri Fiscal o a l'autoritat administrativa competent en el marc d'una investigació penal, disciplinària o sancionadora.

Les revelacions fetes en virtut d'aquest apartat estan subjectes a salvaguardes que estableix la normativa aplicable. En particular, s'ha de traslladar a l'informant abans de revelar-ne la identitat, llevat que la informació esmentada pugui comprometre la investigació o el procediment judicial. Quan l'autoritat competent ho comuniqui a l'informant, li ha de remetre un escrit que expliqui els motius de la revelació de les dades confidencials en qüestió.

Article 34

Delegat de protecció de dades

D'acord amb el que disposa l'article 37.1.a) del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, i les autoritats independents que, si s'escau, es constitueixin, han de nomenar un delegat de protecció de dades.

Títol VII

Mesures de protecció

Article 35

Condicions de protecció

1. Les persones que comuniquin o revelin infraccions que preveu l'article 2 tenen dret a protecció sempre que hi concorrin les circumstàncies següents:

a) que tinguin motius raonables per pensar que la informació referida és veraç en el moment de la comunicació o revelació, encara que no aportin proves concloents, i que la informació esmentada entra dins de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei;

b) que la comunicació o revelació s'hagi fet de conformitat amb els requeriments que preveu aquesta Llei.

2. Queden excloses expressament de la protecció que preveu aquesta Llei les persones que comuniquin o revelin:

a) Informacions contingudes en comunicacions que hagin estat inadmeses per algun canal intern d'informació o per alguna de les causes que preveu l'article 18.2.a).

b) Informacions vinculades a reclamacions sobre conflictes interpersonals o que afectin únicament l'informant i les persones a què es refereixi la comunicació o revelació.

c) Informacions que ja estiguin completament disponibles per al públic o que constitueixin mers rumors.

d) Informacions que es refereixin a accions o omissions no compreses a l'article 2.

3. Les persones que hagin comunicat o revelat públicament informació sobre accions o omissions a què es refereix l'article 2 de manera anònima però que posteriorment hagin estat identificades i compleixin les condicions que preveu aquesta Llei tenen dret a la protecció que aquesta conté.

4. Les persones que informin davant les institucions, els òrgans o els organismes pertinents de la Unió Europea sobre infraccions que entrin en l'àmbit d'aplicació de la Directiva (UE) 2019/1937 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2019, tenen dret a protecció d'acord amb el que disposa aquesta Llei en les mateixes condicions que una persona que n'hagi informat per canals externs.

Article 36

Prohibició de represàlies

1. Es prohibeixen expressament els actes constitutius de represàlia, incloses les amenaces de represàlia i les temptatives de represàlia contra les persones que presentin una comunicació de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

2. S'entén per represàlia qualsevol acte o omissions que estiguin prohibits per la llei, o que, de manera directa o indirecta, comportin un tracte desfavorable que situï les persones que les pateixen en desavantatge particular respecte a una altra en el context laboral o professional, només per la seva condició d'informants, o per haver fet una revelació pública.

3. Als efectes del que preveu aquesta Llei, i a títol enunciatiu, es consideren represàlies les que s'adoptin en forma de:

- a) Suspensió del contracte de treball, acomiadament o extinció de la relació laboral o estatutària, incloent-hi la no renovació o la terminació anticipada d'un contracte de treball temporal una vegada superat el període de prova, o terminació anticipada o anul·lació de contractes de béns o serveis, imposició de qualsevol mesura disciplinària, degradació o denegació d'ascensos i qualsevol altra modificació substancial de les condicions de treball i la no conversió d'un contracte de treball temporal en un d'indefinit, en cas que el treballador tingués expectatives legítimes que se li oferiria un treball indefinit; llevat que aquestes mesures es portessin a terme dins de l'exercici regular del poder de direcció a l'empara de la legislació laboral o reguladora de l'estatut de l'empleat públic corresponent, per circumstàncies, fets o infraccions acreditades, i alienes a la presentació de la comunicació.
- b) Danys, inclosos els de caràcter reputacional, o pèrdues econòmiques, coaccions, intimidacions, assetjament o ostracisme.
- c) Avaluació o referències negatives respecte a l'acompliment laboral o professional.
- d) Inclusió en llistes negres o difusió d'informació en un àmbit sectorial determinat, que dificultin o impedeixin l'accés a l'ocupació o la contractació d'obres o serveis.
- e) Denegació o anul·lació d'una llicència o un permís.
- f) Denegació de formació.
- g) Discriminació, o tracte desfavorable o injust.

4. La persona que vegi lesionats els seus drets per causa de la seva comunicació o revelació una vegada transcorregut el termini de dos anys pot sol·licitar la protecció de l'autoritat competent que, excepcionalment i de manera justificada, pot estendre el període de protecció, prèvia audiència de les persones o els òrgans que se'n puguin veure afectats. La denegació de l'extensió del període de protecció ha d'estar motivada.

5. Els actes administratius que tinguin per objecte impedir o dificultar la presentació de comunicacions i revelacions, així com els que constitueixin represàlia o causin discriminació després de la presentació d'aquelles a l'empara d'aquesta Llei, són nuls de ple dret i donen lloc, si s'escau, a mesures correctores disciplinàries o de responsabilitat, que poden incloure la corresponent indemnització de danys i perjudicis al perjudicat.

6. L'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, pot, en el marc dels procediments sancionadors que instrueixi, adoptar mesures provisionals en els termes que estableix l'article 56 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Article 37

Mesures de suport

1. Les persones que comuniquin o revelin infraccions que preveu l'article 2 a través dels procediments que preveu aquesta Llei accedeixen a les mesures de suport següents:

a) Informació i assessorament complets i independents, que siguin accessibles fàcilment per al públic i gratuïts, sobre els procediments i recursos disponibles, protecció davant represàlies i drets de la persona afectada.

b) Assistència efectiva per part de les autoritats competents davant qualsevol autoritat pertinent implicada en la seva protecció davant represàlies, inclosa la certificació del fet que es poden acollir a protecció a l'empara d'aquesta Llei.

c) Assistència jurídica en els processos penals i en els processos civils transfronterers de conformitat amb la normativa comunitària.

d) Suport financer i psicològic, de manera excepcional, si així ho decideix l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, després de la valoració de les circumstàncies derivades de la presentació de la comunicació.

2. Tot això, independentment de l'assistència que pugui correspondre a l'empara de la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta, per a la representació i defensa en procediments judicials derivats de la presentació de la comunicació o revelació pública.

Article 38

Mesures de protecció davant represàlies

1. No es considera que les persones que comuniquin informació sobre les accions o omissions que recull aquesta Llei o que facin una revelació pública de conformitat amb aquesta Llei hagin infringit cap restricció de revelació d'informació, i aquelles no incorren en responsabilitat de cap tipus en relació amb aquesta comunicació o revelació pública, sempre que tinguin motius raonables per pensar que la comunicació o revelació pública de la informació esmentada era necessària per revelar una acció o omissió en virtut d'aquesta Llei; tot això, sense perjudici del que disposa l'article 2.3. Aquesta mesura no afecta les responsabilitats de caràcter penal.

El que preveu el paràgraf anterior s'estén a la comunicació d'informacions fetes pels representants de les persones treballadores, encara que estiguin sotmeses a obligacions legals de sigil o de no revelar

informació reservada. Tot això, sense perjudici de les normes específiques de protecció aplicables de conformitat amb la normativa laboral.

2. Els informants no incorren en responsabilitat respecte de l'adquisició o l'accés a la informació que és comunicada o revelada públicament, sempre que l'adquisició o l'accés esmentat no constitueixi un delicte.

3. Qualsevol altra possible responsabilitat dels informants derivada d'actes o omissions que no estiguin relacionats amb la comunicació o la revelació pública o que no siguin necessaris per revelar una infracció en virtut d'aquesta Llei és exigible de conformitat amb la normativa aplicable.

4. En els procediments davant un òrgan jurisdiccional o una altra autoritat relatius als perjudicis soferts pels informants, una vegada que l'informant hagi demostrat raonablement que ha comunicat o ha fet una revelació pública de conformitat amb aquesta Llei i que ha patit un perjudici, es presumeix que el perjudici es va produir com a represàlia pel fet d'informar o de fer una revelació pública. En aquests casos, correspon a la persona que hagi pres la mesura perjudicial provar que aquesta mesura es va basar en motius justificats degudament no vinculats a la comunicació o revelació pública.

5. En els processos judicials, inclosos els relatius a difamació, violació de drets d'autor, vulneració de secret, infracció de les normes de protecció de dades, revelació de secrets empresarials, o a sol·licituds d'indemnització basades en el dret laboral o estatutari, les persones a què es refereix l'article 3 d'aquesta Llei no incorren en responsabilitat de cap tipus com a conseqüència de comunicacions o de revelacions públiques protegides per aquesta. Les persones esmentades tenen dret a al·legar en descàrrec seu i en el marc dels processos judicials esmentats el fet d'haver comunicat o haver fet una revelació pública, sempre que tinguin motius raonables per pensar que la comunicació o revelació pública era necessària per posar de manifest una infracció en virtut d'aquesta Llei.

Artíclel 39

Mesures per a la protecció de les persones afectades

Durant la tramitació de l'expedient, les persones afectades per la comunicació tenen dret a la presumpció d'innocència, al dret de defensa i al dret d'accés a l'expedient en els termes que regula aquesta Llei, així com a la mateixa protecció establerta per als informants, de manera que se'n preserva la identitat i es garanteix la confidencialitat dels fets i les dades del procediment.

Artíclel 40

Supòsits d'exempció i atenuació de la sanció

1. Quan una persona que hagi participat en la comissió de la infracció administrativa objecte de la informació sigui la que informi de la seva existència mitjançant la presentació de la informació i sempre que aquesta s'hagi presentat abans que s'hagi notificat la incoació del procediment d'investigació o sancionador, l'òrgan competent per resoldre el procediment, mitjançant una resolució motivada, la pot

eximir del compliment de la sanció administrativa que li correspongui sempre que resultin acreditats en l'expedient els punts següents:

- a) Haver cessat en la comissió de la infracció en el moment de presentació de la comunicació o revelació i identificat, si s'escau, la resta de les persones que hi hagin participat en aquella o l'hagin afavorit.
- b) Haver cooperat plenament, contínuament i diligentment al llarg de tot el procediment d'investigació.
- c) Haver facilitat informació veraç i rellevant, mitjans de prova o dades significatives per a l'acreditació dels fets investigats, sense que hagi procedit a la destrucció d'aquests o a la seva ocultació, ni n'hagi revelat a tercers, directament o indirectament, el contingut.
- d) Haver procedit a la reparació del dany causat que li sigui imputable.

2. Quan aquests requisits no es compleixin en la seva totalitat, inclosa la reparació parcial del dany, queda a criteri de l'autoritat competent, prèvia valoració del grau de contribució a la resolució de l'expedient, la possibilitat d'atenuar la sanció que hauria correspost a la infracció comesa, sempre que l'informant o autor de la revelació no hagi estat sancionat anteriorment per fets de la mateixa naturalesa que van donar origen a l'inici del procediment.

3. L'atenuació de la sanció es pot estendre a la resta dels participants en la comissió de la infracció, en funció del grau de col·laboració activa en l'aclariment dels fets, identificació d'altres participants i reparació o minoració del dany causat, apreciat per l'òrgan encarregat de la resolució.

4. El que disposa aquest article no és aplicable a les infraccions que estableix la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència.

Article 41

Autoritats competents

Les mesures de suport que preveu aquest títol han de ser prestades per l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, quan es tracti d'infraccions comeses en l'àmbit del sector privat i en el sector públic estatal, i, si s'escau, pels òrgans competents de les comunitats autònomes, respecte de les infraccions en l'àmbit del sector públic autonòmic i local del territori de la comunitat autònoma respectiva, així com les infraccions en l'àmbit del sector privat, quan l'incompliment comunicat se circumscriu a l'àmbit territorial de la comunitat autònoma corresponent.

Això s'ha d'entendre sense perjudici de les mesures de suport i assistència específiques que puguin articular les entitats del sector públic i privat.

Títol VIII

Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI

Capítol I

Disposicions generals

Article 42

Naturalesa

1. S'autoritza la creació de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, autoritat administrativa independent, com a ens de dret públic d'àmbit estatal, de les que preveu la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat pública i privada, que ha d'actuar en el desenvolupament de la seva activitat i per al compliment dels seus fins amb plena autonomia i independència orgànica i funcional respecte del Govern, de les entitats integrants del sector públic i dels poders públics en l'exercici de les seves funcions.

La seva denominació oficial, de conformitat amb el que estableix l'article 109.3 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, és «Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI».

2. L'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, es relaciona amb el Govern a través del Ministeri de Justícia, al qual està vinculada.

3. La Presidència de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, ha de convocar, per iniciativa pròpia o quan ho sol·liciti una altra autoritat, les autoritats autonòmiques de protecció de l'informant per contribuir a l'aplicació coherent de la normativa en matèria de protecció de l'informant. En tot cas, s'han de dur a terme reunions semestrals de cooperació.

La Presidència de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, i les autoritats autonòmiques de protecció de l'informant poden sol·licitar i han de facilitar l'intercanvi mutu de la informació necessària per al compliment de les seves funcions. Així mateix, poden constituir grups de treball per tractar d'assumptes específics d'interès comú i establir pautes comunes d'actuació.

4. En l'exercici de les funcions que li assigna la legislació, i sense perjudici de la col·laboració amb altres òrgans i de les facultats de direcció de la política general del Govern exercides a través de la seva capacitat normativa, ni el personal ni els membres dels òrgans de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, no poden sol·licitar o acceptar instruccions de cap entitat pública o privada.

Article 43

Funcions

Per al compliment dels seus fins, l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, té les funcions següents:

1. Gestió del canal extern de comunicacions que regula el títol III.
2. Adopció de les mesures de protecció a l'informant previstes en el seu àmbit de competències, d'acord amb el que disposa l'article 41.
3. Informar preceptivament sobre els avantprojectes i projectes de disposicions generals que afectin el seu àmbit de competències i les funcions que duu a terme.
4. Tramitació dels procediments sancionadors i imposició de sancions per les infraccions que preveu el títol IX, en el seu àmbit de competències, d'acord amb el que disposa l'article 61.
5. Foment i promoció de la cultura de la informació.

Capítol II

Règim jurídic

Article 44

Règim jurídic

1. L'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, es regeix pel que disposen aquesta Llei i el seu Estatut.

Supletòriament, en tot el que sigui compatible amb la seva plena independència es regeix per les normes que esmenta l'article 110.1 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre.

2. El Consell de Ministres ha d'aprovar, mitjançant un reial decret, l'Estatut de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, pel qual se'n despleguen l'estructura, l'organització i el funcionament intern.

Article 45

Règim de personal

1. El personal al servei de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, ha de ser funcionari o laboral i s'ha de regir pel que preveu el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, i altra normativa reguladora dels funcionaris públics i, si s'escau, per la normativa laboral.
2. La selecció del personal directiu s'ha d'ajustar als principis de competència i aptitud professional, mèrit i capacitat i a criteris d'idoneïtat, i s'ha de portar a terme mitjançant procediments que garanteixin la publicitat i la concurrència.
3. El personal al servei de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, ha de rebre formació

específica als efectes de tractar les comunicacions.

Article 46

Règim de contractació

1. Els contractes que subscrigui l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, s'han d'ajustar al que disposa la legislació sobre contractació del sector públic.
2. La persona titular de la Presidència de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, té la consideració d'òrgan de contractació sense perjudici de la possibilitat de delegar les seves funcions en la forma que preveu l'Estatut.

Article 47

Règim patrimonial

1. L'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, té patrimoni propi i independent del patrimoni de l'Administració General de l'Estat.
2. L'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, compta, per al compliment dels seus fins, amb els béns i mitjans econòmics següents:
 - a) Les assignacions que s'estableixin anualment amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.
 - b) Els béns i drets que constitueixin el seu patrimoni, així com els productes i les rendes d'aquest.
 - c) El percentatge que es determini a la Llei de pressupostos generals de l'Estat sobre les quantitats corresponents a sancions pecuniàries imposades per la mateixa Autoritat en l'exercici de la seva potestat sancionadora.
 - d) Qualsevol altres que se li puguin atribuir legalment o reglamentàriament.

Article 48

Règim d'assistència jurídica

L'assistència jurídica, consistent en l'assessorament, la representació i la defensa en judici de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, correspon a l'Advocacia General de l'Estat - Direcció del Servei Jurídic de l'Estat, mitjançant la formalització del conveni oportú en els termes que preveuen la Llei 52/1997, de 27 de novembre, d'assistència jurídica a l'Estat i institucions públiques, i la seva normativa de desplegament.

Article 49

Règim pressupostari, de comptabilitat i control econòmic i financer

1. L'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, ha d'elaborar i aprovar anualment un avantprojecte de pressupost, els crèdits del qual tenen caràcter limitador, i l'ha de remetre al Ministeri d'Hisenda i Funció Pública per a la seva integració posterior en els pressupostos generals de l'Estat, d'acord amb el que preveu la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.
2. El règim de modificacions i d'especificació dels crèdits del pressupost esmentat és el que estableix la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, per als pressupostos dels organismes autònoms.
3. Correspon a la persona titular de la Presidència de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, aprovar les despeses i ordenar els pagaments, llevat dels casos reservats a la competència del Govern, i efectuar la rendició de comptes de l'organisme.
4. Sense perjudici de les competències atribuïdes al Tribunal de Comptes per la seva Llei orgànica, la gestió econòmicofinancera de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, està sotmesa al control de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat en els termes que estableix la Llei 47/2003, de 26 de novembre.
5. De conformitat amb el que preveu la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, està sotmesa al control d'eficàcia i supervisió contínua.

Article 50

Règim de recursos

1. Els actes i les resolucions de la persona titular de la Presidència de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, posen fi a la via administrativa, i únicament són recurribles davant la jurisdicció contenciosa administrativa, sense perjudici del recurs potestatiu de reposició i del que estableix l'article 20.
2. Els actes i les decisions dels òrgans de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, diferents de la persona titular de la Presidència no exhaureixen la via administrativa, i poden ser objecte d'un recurs administratiu de conformitat amb el que disposa la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Article 51

Circulars i recomanacions

1. La persona titular de la Presidència de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, pot elaborar circulars i recomanacions que estableixin els criteris i les pràctiques adequats per al funcionament correcte de l'Autoritat.
2. Les circulars s'han d'aprovar d'acord amb el procediment establert per a l'elaboració de disposicions

de caràcter general i són obligatòries una vegada que estiguin publicades en el *Butlletí Oficial de l'Estat*.

Article 52

Potestat sancionadora

L'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, exerceix la potestat sancionadora per la comissió d'infraccions que recull el títol IX de conformitat amb el procediment que s'hi estableix.

Capítol III

Organització

Article 53

De la Presidència

1. La persona titular de la Presidència de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, és el màxim òrgan de representació i govern d'aquesta.
2. La persona titular de la Presidència, que té rang de subsecretari, s'ha de nomenar per un reial decret a proposta del titular del Ministeri de Justícia, per un període de cinc anys no renovable, entre persones de prestigi i competència professional reconeguts en l'àmbit de les matèries competència de l'Autoritat, amb la compareixença prèvia davant la comissió corresponent del Congrés dels Diputats. El Congrés, a través de la comissió corresponent i per un acord adoptat per majoria absoluta, ha de ratificar el nomenament en el termini d'un mes des de la recepció de la comunicació corresponent. El seu mandat no pot ser objecte de pròrroga en cap cas.

Article 54

De la Comissió Consultiva de Protecció de l'Informant

1. La persona titular de la Presidència de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, ha d'estar assessorada per una Comissió Consultiva, que presideix.
2. La Comissió Consultiva l'han d'integrar els membres següents, amb rang almenys de director general o assimilat:
 - a) Un representant del Tribunal de Comptes.
 - b) Un representant del Consell de Transparència i Bon Govern.
 - c) Un representant de l'Oficina Independent de Regulació i Supervisió de la Contractació.
 - d) Un representant de l'Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal.

- e) Un representant del Banc d'Espanya.
- f) Un representant de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.
- g) Un representant de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.
- h) Un representant de l'Advocacia General de l'Estat - Direcció del Servei Jurídic de l'Estat.
- i) Un representant de l'Oficina Nacional d'Auditoria de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.
- j) Un representant del Ministeri d'Hisenda i Funció Pública pertanyent a l'Agència Estatal d'Administració Tributària.
- k) Dos representants designats pel Ministeri de Justícia per un període de cinc anys d'entre juristes de competència reconeguda amb més de deu anys d'exercici professional.
- l) Un representant de les persones informants en l'àmbit nacional de l'associació o associacions més representatives.

2. Els membres de la Comissió Consultiva de Protecció de l'Informant s'han de nomenar per una ordre del titular del Ministeri de Justícia, publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

3. La Comissió Consultiva de Protecció de l'Informant s'ha de reunir quan així ho disposi la Presidència de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, i, en tot cas, una vegada al semestre.

4. Les decisions preses per la Comissió Consultiva de Protecció de l'Informant no tenen en cap cas caràcter vinculant.

5. En tot el que no prevegi aquesta Llei, el règim, les competències i el funcionament de la Comissió Consultiva de Protecció de l'Informant són els que estableix l'Estatut de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI.

Articlel 55

Funcions de la Presidència

Correspon a la persona titular de la Presidència de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, l'exercici de les funcions següents:

- a) Tenir la representació legal de l'Autoritat Independent.

- b) Acordar la convocatòria de les sessions ordinàries i extraordinàries de la Comissió Consultiva de Protecció de l'Informant.
- c) Dirigir i coordinar les activitats de tots els òrgans directius de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI.
- d) Disposar les despeses i ordenar els pagaments de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI.
- e) Subscriure els contractes i convenis.
- f) Exercir la direcció superior de tot el personal de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI.
- g) Nomenar les persones titulars dels òrgans directius de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI.
- h) Dictar resolució en els procediments en matèria sancionadora en els termes que preveu el títol IX.
- i) Exercir les altres funcions que li atribueixen aquesta Llei, el seu Estatut i la resta de l'ordenament jurídic vigent.

Article 56

Funcions de la Comissió Consultiva de Protecció de l'Informant

1. La Comissió Consultiva de Protecció de l'Informant és un òrgan col·legiat d'assessorament de la persona titular de la Presidència de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI.
2. La Comissió Consultiva de Protecció de l'Informant ha d'emetre informe en totes les qüestions que li sotmeti la persona titular de la Presidència de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, i pot formular propostes en temes relacionats amb les matèries de competència d'aquesta.

Article 57

Organització interna

El règim d'organització i funcionament intern de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, es regeix pel que disposen el seu Estatut i el Reglament de funcionament intern.

Article 58

Causas de cessament de la Presidència

La persona titular de la Presidència cessa per expiració del seu mandat, a petició pròpia o per separació

acordada pel Consell de Ministres, mitjançant un reial decret, en els casos següents:

- a) Incompliment greu de les seves obligacions.
- b) Incapacitat sobrevinguda per a l'exercici de la seva funció.
- c) Incompatibilitat.
- d) Condemna ferma per delictes dolós.

En els supòsits que preveuen les lletres *a*, *b* i *c* és necessària la ratificació de la separació per la majoria absoluta de la comissió competent del Congrés dels Diputats.

Article 59

Control parlamentari

La persona titular de la Presidència de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, ha de comparèixer anualment davant les comissions competents del Congrés dels Diputats i del Senat.

Títol IX

Règim sancionador

Article 60

Règim jurídic aplicable

L'exercici de la potestat sancionadora en l'àmbit d'aquesta Llei s'ha de portar a terme de conformitat amb els principis i amb subjecció a les regles de procediment que preveuen la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, i la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

Article 61

Autoritat sancionadora

1. L'exercici de la potestat sancionadora que preveu aquesta Llei correspon a l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, i als òrgans competents de les comunitats autònomes, sense perjudici de les facultats disciplinàries que en l'àmbit intern de cada organització puguin tenir els òrgans competents.
2. L'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, és competent respecte de les infraccions comeses en l'àmbit del sector públic estatal. També és competent respecte a les infraccions comeses en l'àmbit del sector privat en tot el territori, sempre que la normativa autonòmica corresponent no hagi atribuït aquesta competència als organismes competents de les comunitats autònomes respectives. La competència per a la imposició de sancions derivades dels procediments competència de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, correspon a la persona titular de la seva Presidència.

3. Els òrgans competents de les comunitats autònomes ho són exclusivament respecte de les infraccions comeses en l'àmbit del sector públic autonòmic i local del territori de la comunitat autònoma corresponent. La normativa autonòmica pot preveure que els òrgans esmentats siguin competents respecte de les infraccions comeses en l'àmbit del sector privat quan afectin només el seu àmbit territorial.

Article 62

Subjectes responsables

1. Estan subjectes al règim sancionador que estableix aquesta Llei les persones físiques i jurídiques que duguin a terme qualsevol de les actuacions que descriu com a infraccions l'article 63.
2. Quan la comissió de la infracció s'atribueixi a un òrgan col·legiat, la responsabilitat és exigible en els termes que assenyalí la resolució sancionadora. Queden exempts de responsabilitat els membres que no hagin assistit per causa justificada a la reunió en què es va adoptar l'acord o que hi hagin votat en contra.
3. L'exigència de responsabilitats derivada de les infraccions que tipifica aquesta Llei s'estén als responsables fins i tot encara que hagi desaparegut la seva relació o hagin cessat en la seva activitat en o amb l'entitat respectiva.

Article 63

Infraccions

1. Tenen la consideració d'infraccions molt greus les accions o omissions doloses següents:
 - a) Qualsevol actuació que comporti una limitació efectiva dels drets i les garanties que preveu aquesta Llei introduïda a través de contractes o acords en l'àmbit individual o col·lectiu i en general qualsevol intent o acció efectiva d'obstaculitzar la presentació de comunicacions o d'impedir-ne, frustrar-ne o alentir-ne el seguiment, inclosa l'aportació d'informació o documentació falsa per part dels requerits per a això.
 - b) L'adopció de qualsevol represàlia derivada de la comunicació davant els informants o les altres persones incloses en l'àmbit de protecció que estableix l'article 3 d'aquesta Llei.
 - c) La vulneració de les garanties de confidencialitat i anonimat que preveu aquesta Llei, i de manera particular qualsevol acció o omissió tendent a revelar la identitat de l'informant quan aquest hagi optat per l'anonimat, encara que no s'arribi a produir la revelació efectiva d'aquesta.
 - d) La vulneració del deure de mantenir el secret sobre qualsevol aspecte relacionat amb la informació.

e) La comissió d'una infracció greu quan l'autor hagi estat sancionat mitjançant una resolució ferma per dues infraccions greus o molt greus en els dos anys anteriors a la comissió de la infracció, comptats des de la fermesa de les sancions.

f) El fet de comunicar o revelar públicament informació sabent-ne la falsedat.

g) L'incompliment de l'obligació de disposar d'un sistema intern d'informació en els termes que exigeix aquesta Llei.

2. Tenen la consideració d'infraccions greus les accions o omissions següents:

a) Qualsevol actuació que comporti una limitació dels drets i les garanties que preveu aquesta Llei o qualsevol intent o acció efectiva d'obstaculitzar la presentació d'informacions o d'impedir-ne, frustrar-ne o alentar-ne el seguiment que no tingui la consideració d'infracció molt greu de conformitat amb l'apartat 1.

b) La vulneració de les garanties de confidencialitat i anonimat que preveu aquesta Llei quan no tingui la consideració d'infracció molt greu.

c) La vulneració del deure de secret en els supòsits en què no tingui la consideració d'infracció molt greu.

d) L'incompliment de l'obligació d'adoptar les mesures per garantir la confidencialitat i el secret de les informacions.

e) La comissió d'una infracció lleu quan l'autor hagi estat sancionat per dues infraccions lleus, greus o molt greus en els dos anys anteriors a la comissió de la infracció, comptats des de la fermesa de les sancions.

3. Tenen la consideració d'infraccions lleus les accions o omissions següents:

a) L'enviament d'informació de manera incompleta, de manera deliberada per part del responsable del sistema a l'Autoritat, o fora del termini concedit per fer-ho.

b) L'incompliment de l'obligació de col·laboració amb la investigació d'informacions.

c) Qualsevol incompliment de les obligacions que preveu aquesta Llei que no estigui tipificat com a infracció molt greu o greu.

Article 64

Prescripció de les infraccions

1. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys; les greus, al cap de dos anys, i les lleus, al cap de sis mesos.
2. El termini de prescripció de les infraccions es comença a comptar des del dia en què s'hagi comès la infracció. En les infraccions derivades d'una activitat continuada, la data inicial del còmput és la de finalització de l'activitat o la de l'últim acte amb el qual la infracció es consumeix.
3. La prescripció s'interromp per la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador, i el termini de prescripció es reprèn si l'expedient sancionador roman paralitzat durant tres mesos per una causa no imputable a aquells contra els quals es dirigeixi.

Article 65

Sancions

1. La comissió d'infraccions que preveu aquesta Llei comporta la imposició de les multes següents:
 - a) Si són persones físiques les responsables de les infraccions, se les multa amb una quantia de 1.001 a 10.000 euros per la comissió d'infraccions lleus; de 10.001 a 30.000 euros, per la comissió d'infraccions greus, i de 30.001 a 300.000 euros, per la comissió d'infraccions molt greus.
 - b) Si són persones jurídiques, se les multa amb una quantia de fins a 100.000 euros en cas d'infraccions lleus; entre 100.001 i 600.000 euros, en cas d'infraccions greus, i entre 600.001 i 1.000.000 d'euros, en cas d'infraccions molt greus.
2. Addicionalment, en el cas d'infraccions molt greus, l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, pot acordar:
 - a) L'amonestació pública.
 - b) La prohibició d'obtenir subvencions o altres beneficis fiscals durant un termini màxim de quatre anys.
 - c) La prohibició de contractar amb el sector públic durant un termini màxim de tres anys de conformitat amb el que preveu la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014.
3. Les sancions per infraccions molt greus d'una quantia igual o superior a 600.001 euros imposades a entitats jurídiques es poden publicar en el *Butlletí Oficial de l'Estat*, després de la fermesa de la resolució en la via administrativa. La publicació ha de contenir, almenys, informació sobre el tipus i la naturalesa de la infracció i, si s'escau, la identitat de les persones responsables d'aquestes d'acord amb la normativa

en matèria de protecció de dades.

Article 66

Graduació

1. Per a la graduació de les infraccions es poden tenir en compte els criteris següents:

a) La reincidència, sempre que no s'hagi tingut en compte en els supòsits de l'article 63.1.e i 2.e.

b) L'entitat i la persistència temporal del dany o perjudici causat.

c) La intencionalitat i culpabilitat de l'autor.

d) El resultat econòmic de l'exercici anterior de l'infractor.

e) La circumstància d'haver procedit a l'esmena de l'incompliment que va donar lloc a la infracció per iniciativa pròpia.

f) La reparació dels danys o perjudicis causats.

g) La col·laboració amb l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, o altres autoritats administratives.

2. Les sancions a imposar com a conseqüència de la comissió d'infraccions que tipifica aquesta Llei s'han de graduar tenint en compte la naturalesa de la infracció i les circumstàncies concurrents en cada cas. De manera especial, i sempre que no s'hagin tingut en compte per a la graduació de la infracció, la ponderació de les sancions ha d'atendre els criteris de l'apartat anterior.

Article 67

Concurrència

L'exercici de la potestat sancionadora que preveu aquest títol és autònom i pot concórrer amb el règim disciplinari del personal funcionari, estatutari o laboral que hi sigui aplicable en cada cas.

Article 68

Prescripció de les sancions

Les sancions imposades per infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys; les imposades per infraccions greus, al cap de dos anys, i les imposades per infraccions lleus, al cap d'un any.

El termini de prescripció de les sancions es comença a comptar des de l'endemà del dia en què sigui executable la resolució per la qual s'imposa la sanció.

La iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment d'execució interromp la prescripció, i el termini torna a transcórrer si aquell està paralitzat durant més d'un mes per una causa no imputable a l'infractor.

Disposició addicional primera

Revisió dels procediments de recepció i seguiment

Les autoritats responsables dels canals externs d'informació han de revisar els seus procediments de recepció i seguiment d'informacions almenys una vegada cada tres anys, i hi han d'incorporar actuacions i bones pràctiques amb la finalitat que serveixin amb la màxima eficàcia per als fins per als quals van ser creats.

Disposició addicional segona

Convenis

L'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, pot actuar com a canal extern d'informacions i com una autoritat independent de protecció d'informants per a les comunitats autònomes que així ho decideixin i amb la subscripció prèvia del conveni corresponent en què s'estipulin les condicions en què la comunitat autònoma ha de sufragar les despeses derivades d'aquesta assumpció de competències.

Les ciutats amb estatut d'autonomia poden designar els seus propis òrgans independents o bé atribuir la competència a l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, i a aquest efecte han de subscriure un conveni en els termes que preveu el paràgraf anterior.

Disposició addicional tercera

Memòria anual i estadístiques

1. L'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, ha d'elaborar en els tres primers mesos de l'any una memòria anual en què ha de donar compte de les actuacions dutes a terme durant l'any anterior en l'àmbit de les seves funcions.

Aquesta memòria ha d'incloure el nombre i la naturalesa de les comunicacions presentades i també les que van ser objecte d'investigació i el seu resultat, i s'hi han d'especificar els suggeriments o les recomanacions formulades a l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, i el nombre de procediments oberts.

2. En la memòria no hi han de constar dades i referències personals que permetin la identificació de les persones informants ni de les afectades, excepte quan ja siguin públiques com a conseqüència d'una sentència penal o contenciosa administrativa ferma.

3. De la memòria anual, que ha de ser pública, se n'ha de donar trasllat a les Corts Generals de manera

prèvia a la compareixença a què al·ludeix l'article 59.

4. L'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, d'acord amb l'obligació que imposa l'article 27 de la Directiva (UE) 2019/1937 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2019, sobre presentació anual a la Comissió Europea d'estadístiques sobre les informacions que esmenta el capítol III, preferiblement de manera agregada, ha de disposar de les dades estadístiques següents:

a) el nombre de comunicacions rebudes per les autoritats competents;

b) el nombre d'investigacions i actuacions judicials iniciades arran de les comunicacions esmentades, i el seu resultat, i

c) l'estimació del perjudici econòmic i els imports recuperats després de les investigacions i actuacions judicials relacionades amb les infraccions, si s'han pogut obtenir.

Disposició adicional quarta

Administració dels territoris històrics del País Basc

Als efectes del que disposa l'article 24, la tramitació a través del canal extern la poden exercir al País Basc les institucions competents en els termes que disposi la normativa autonòmica.

Disposició adicional cinquena

Estratègia contra la corrupció

El Govern, en el termini màxim de divuit mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i en col·laboració amb les comunitats autònomes, ha d'aprovar una Estratègia contra la corrupció que almenys ha d'incloure una avaluació del compliment dels objectius que estableix aquesta Llei, així com les mesures que es considerin necessàries per pal·liar les deficiències que s'hagin trobat en aquest període de temps.

Disposició adicional sisena

Extensió de les mesures de protecció

Les mesures de protecció que recull aquesta Llei s'estenen a les comunicacions sobre les accions o omissions que recull l'article 2 que hagin tingut lloc des de l'entrada en vigor de la Directiva (UE) 2019/1937 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2019, relativa a la protecció de les persones que informin sobre infraccions del dret de la Unió.

Disposició transitòria primera

Adaptació dels sistemes i canals interns d'informació existents

Els sistemes interns de comunicació i els seus canals corresponents que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, tinguin habilitats les entitats o els organismes obligats poden servir per donar compliment a les

previsions d'aquesta Llei sempre que s'ajustin als requisits que s'hi estableixen.

Disposició transitòria segona

Termini màxim per a l'establiment de sistemes interns d'informació i adaptació dels ja existents

1. Les administracions, els organismes, les empreses i altres entitats obligades a disposar d'un sistema intern d'informació l'han d'implantar en el termini màxim de tres mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.
2. Com a excepció, en el cas de les entitats jurídiques del sector privat amb dos-cents quaranta-nou treballadors o menys, així com dels municipis de menys de deu mil habitants, el termini que preveu el paràgraf anterior s'estén fins a l'1 de desembre de 2023.
3. Els canals i procediments d'informació externa es regeixen per la seva normativa específica i hi són aplicables les disposicions d'aquesta Llei en els aspectes en què no s'adeqüin a la Directiva (UE) 2019/1937 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2019. L'adaptació esmentada s'ha de produir en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

En aquests supòsits, l'informant gaudeix de la protecció que estableix aquesta Llei sempre que la relació laboral o professional en el context de la qual es produeixi la infracció es regeixi per la llei espanyola i, si s'escau, addicionalment de la protecció que estableix la normativa específica.

Disposició transitòria tercera

Previsió pressupostària de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI

Fins que l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, tingui un pressupost propi, la seva activitat s'ha de finançar amb càrrec als crèdits pressupostaris del Ministeri de Justícia.

Disposició final primera

Modificació de la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta

S'afegeix una nova lletra *k* a l'article 2 de la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta, amb la redacció següent:

«*k*) Les persones que comuniquin infraccions en els termes de la Llei reguladora de la protecció de les persones que informin sobre infraccions normatives i de lluita contra la corrupció, a l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, o a les autoritats autonòmiques respectives, sempre que compleixin les condicions de protecció que recull aquesta Llei, sempre que comptin amb uns recursos i ingressos econòmics bruts, computats anualment per tots els conceptes i per unitat familiar, inferiors a quatre vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples vigent en el moment de comunicar la informació, i exclusivament per als procediments seguits en qualsevol ordre jurisdiccional que siguin conseqüència directa de la infracció comunicada.»

Disposició final segona

Modificació de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa

La Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, queda modificada en els termes següents:

U. Es modifica la lletra *m* i s'afegeix una nova lletra *n* a l'apartat 1 de l'article 10, amb la redacció següent:

«*m*) Els actes i les disposicions dictats per les autoritats independents autonòmiques o òrgans competents de les comunitats autònomes referits a la Llei reguladora de la protecció de les persones que informin sobre infraccions normatives i de lluita contra la corrupció.

n) Qualsevol altres actuacions administratives no atribuïdes expressament a la competència d'altres òrgans d'aquest ordre jurisdiccional.»

Dos. Es modifica l'apartat 5 de la disposició addicional quarta, que queda redactat de la manera següent:

«5. Els actes i les disposicions dictats per l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, Consell de Transparència i Bon Govern, Consell Econòmic i Social, Institut Cervantes, Consell de Seguretat Nuclear, Consell d'Universitats, Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, i Secció Segona de la Comissió de Propietat Intel·lectual, directament, davant la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional.»

Disposició final tercera

Modificació de la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència

S'introdueix una nova disposició addicional dotzena a la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència, amb la redacció següent:

«Disposició addicional dotzena. Comunicació de possibles infraccions a través del canal extern de comunicacions de la Direcció de Competència de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

1. Qualsevol persona física pot informar a través del canal extern de comunicacions de la Direcció de Competència de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència sobre qualsevol accions o omissions que puguin constituir infraccions d'aquesta Llei.

2. La comunicació d'infraccions realitzada pels informants no té la consideració de denúncia, als efectes que preveu l'article 49 d'aquesta Llei, ni de sol·licitud d'exempció ni de reducció del pagament de la multa, als efectes dels articles 65 i 66 d'aquesta Llei.

3. La comunicació es pot portar a terme de manera anònima. Si passa altrament, s'ha de preservar la identitat de l'informant, que només es pot comunicar a l'autoritat judicial, al Ministeri Fiscal o a l'autoritat administrativa competent en el marc d'una investigació penal, disciplinària o sancionadora.

4. Les persones que comuniquin possibles infraccions d'aquesta Llei a través del canal extern de comunicacions de la Direcció de Competència tenen dret a les mesures de suport i protecció que preveu la Llei reguladora de la protecció de les persones que informin sobre infraccions normatives i de lluita contra la corrupció.

5. Un cop rebuda la comunicació a través del canal extern de comunicacions, la Direcció de Competència l'ha de registrar i li ha d'assignar un codi d'identificació. El registre de les comunicacions externes ha d'estar contingut en una base de dades segura i d'accés restringit exclusivament al personal de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència autoritzat convenientment pel titular de la Direcció de Competència, en la qual s'han de registrar totes les comunicacions rebudes i emplenar les dades següents:

a) Data de recepció.

b) Codi d'identificació.

c) Actuacions dutes a terme.

d) Mesures adoptades.

e) Data de tancament.

6. En un termini no superior a deu dies hàbils des de la recepció, la Direcció de Competència ha de notificar la rebuda de la comunicació, llevat que la comunicació sigui anònima o l'informant hagi renunciat expressament a rebre comunicacions relatives a la investigació.

7. La Direcció de Competència ha de comprovar si la comunicació exposa fets o conductes que puguin constituir indicis d'infraccions d'aquesta Llei. En cas que els fets exposats recaiguin en l'àmbit de competències propi d'altres òrgans, n'ha de donar trasllat a les autoritats i els organismes competents, i comunicar-ho a l'informant, llevat que la comunicació sigui anònima o l'informant hagi renunciat a rebre comunicacions de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència. El trasllat esmentat s'ha de fer de manera que es mantinguin les garanties assenyalades per preservar la confidencialitat de la identitat de l'informant.

8. L'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, ha de prestar als informants a què es refereix aquesta disposició les mesures de suport i ha d'aplicar el règim sancionador pel que fa a les

mesures de protecció, que preveu la Llei reguladora de la protecció de les persones que informin sobre infraccions normatives i de lluita contra la corrupció.

9. Els apartats anteriors són aplicables igualment als canals d'informació de les autoritats autonòmiques de competència.»

Disposició final quarta

Modificació de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme

Es fa una nova redacció de l'apartat 5 de l'article 65 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, que queda redactat de la manera següent:

«5. Les persones exposades a amenaces, accions hostils o mesures laborals adverses pel fet de comunicar per via interna o al Servei Executiu de la Comissió comunicacions sobre activitats relacionades amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme poden presentar una reclamació davant l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, en els termes que preveu la Llei reguladora de la protecció de les persones que informin sobre infraccions normatives i de lluita contra la corrupció.

En els casos en què el subjecte obligat no hagi adoptat les mesures adequades per mantenir la confidencialitat sobre la identitat dels empleats, directius o agents que hagin efectuat una comunicació als òrgans de control intern, en els termes de l'article 30.1, hi és aplicable l'article 52.1.s.»

Disposició final cinquena

Modificació de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit

S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 122 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, amb la redacció següent:

«3. Quan la persona comunicant quedi subjecta a l'àmbit d'aplicació personal de la Llei reguladora de la protecció de les persones que informin sobre infraccions normatives i de lluita contra la corrupció, és l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, qui ha d'adoptar les mesures de protecció a l'informant que preveu la Llei esmentada.»

Disposició final sisena

Modificació de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014

Es modifica la lletra *b* de l'apartat 1 de l'article 71 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament

Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014, que queda redactada de la manera següent:

«b) Haver estat sancionades amb caràcter ferm per una infracció greu en matèria professional que posi en dubte la seva integritat, de disciplina de mercat, de falsejament de la competència, d'integració laboral i d'igualtat d'oportunitats i no-discriminació de les persones amb discapacitat, o d'estrangeria, de conformitat amb el que estableix la normativa vigent; o per una infracció molt greu en matèria mediambiental de conformitat amb el que estableix la normativa vigent, o per una infracció molt greu en matèria laboral o social, d'acord amb el que disposa el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, així com per la infracció greu que preveu l'article 22.2 del text esmentat; o per les infraccions molt greus que preveu la Llei reguladora de la protecció de les persones que informin sobre infraccions normatives i de lluita contra la corrupció.»

Disposició final setena

Modificació de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals

Es modifica l'article 24 de Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, que queda redactat de la manera següent:

«Article 24. Tractament de dades per a la protecció de les persones que informin sobre infraccions normatives.

Són lícits els tractaments de dades personals necessaris per garantir la protecció de les persones que informin sobre infraccions normatives.

Aquests tractaments es regeixen pel que disposen el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, aquesta Llei orgànica i la Llei reguladora de la protecció de les persones que informin sobre infraccions normatives i de lluita contra la corrupció.»

Disposició final vuitena

Títols competencials

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1, apartats 1a, 6a, 7a, 11a, 13a, 18a i 23a, de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat les competències exclusives sobre la regulació de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals; la legislació mercantil; la legislació processal, sense perjudici de les especialitats necessàries que en aquest ordre es derivin de les particularitats del dret substantiu de les comunitats autònomes; la legislació laboral; les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica; les bases del règim jurídic de les administracions públiques i del règim estatutari dels seus funcionaris; el procediment administratiu comú; la legislació bàsica sobre contractes i concessions administratives i el sistema de responsabilitat de totes les administracions públiques, i la

legislació bàsica sobre protecció del medi ambient.

L'àmbit d'aplicació del títol VIII d'aquesta Llei es limita a l'Administració General de l'Estat i la resta d'entitats del sector públic estatal.

Disposició final novena

Incorporació de la Directiva (UE) 2019/1937 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2019, relativa a la protecció de les persones que informin sobre infraccions del dret de la Unió

Aquesta Llei incorpora a l'ordenament jurídic intern la Directiva (UE) 2019/1937 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2019, relativa a la protecció de les persones que informin sobre infraccions del dret de la Unió.

Disposició final desena

Habilitació de desplegament

S'habilita el Govern per dictar totes les disposicions reglamentàries que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

Disposició final onzena

Estatut de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Consell de Ministres ha d'aprovar mitjançant un reial decret, a proposta conjunta dels ministeris de Justícia i d'Hisenda i Funció Pública, l'Estatut de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, en el qual s'han d'establir les disposicions oportunes sobre l'organització, l'estructura, el funcionament, així com tots els aspectes que siguin necessaris per al compliment de les funcions assignades mitjançant aquesta Llei.

Disposició final dotzena

Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor al cap de vint dies de la seva publicació en el *Butlletí Oficial de l'Estat*.

Consideracions legals

Els textos consolidats (o versions actualitzades) de les normes que ofereix el Portal Jurídic de Catalunya no tenen caràcter oficial.

Enllaç a aquesta versió

<https://portaljuridic.gencat.cat/ca/document-del-pjur/?documentId=965484&language=ca&validity=1985422&traceability=03>